

KURJER WILEŃSKI

Wraz z Kurjerem Wileńsko - Nowogródzkim

Umundurowani komsomolcy na drogach Wileńszczyzny?

Nieraz się zdarzało, szczególnie w okresach powakacyjnych, że w prasie stołecznej pojawiały się „rewelacje” o Wileńszczyźnie, od których autochtonom włosy dęba na głowie stawały. Czego tu u nas nie znaleźli panowie dziennikarze z prasy stołecznej? W ich relacjach niemal białe niedźwiedzie spacerowały po ulicach Wilna.

Albo to, co potrafią te „etranżery” wypisać o Wileńszczyźnie — jest muchą w porównaniu z tym, na co stać czasami miejscowego korespondenta pism warszawskich. Oto we wczorajszym „ABC”, znajdujemy „korespondencję własną z Wilna” pod sensacyjnym tytułem: „Tam, gdzie krzyczy się komunizm. Na dalekich kresach Rzeczypospolitej”.

Czytamy: WILNO, (kor. wł.). O 100 km. od Wilna zaczyna się zupełnie inny kraj, gruntownie odmienny nie tylko od całej Polski, lecz i od pobliskich powiatów. To wschodnie powiaty województwa wileńskiego: — mołodzieński, wołożyński i wilejski, słynne na Kresach z największego nasilenia wywołań akcji komunistycznej.

Powiat wołożyński leży więc w województwie wileńskim. Kapitałna znajomość geografii!

Mieszka tu przeważnie ludność prawosławna, mówiąca przeliskową gwara od polskiego do rosyjskiego. Oni swój język nazywają tutejszym, lecz rusyfikatory jeszcze grubo przed wojną wynaleźli w tych stronach narodowość „białoruską”.

Okazuje się, że:

Charakterystyczną cechą wsi białoruskiej jest brak sadów i uli z pszczołami. Choć już z ulic wilejskich znęły bezpowrotnie kurne chaty, lecz wewnątrz mieszkań jest po dawnemu brudne. Wsie są wprowadzone brukowane, lecz drogi dojazdowe pozostają w stanie przedwojennym. Gleba lekka, lecz o wiele lepsza niż np. w Małopolsce, czy Poznańskim. Gospodarzą trójpółowką, systemem oddawna zarzuconym w stronach kulturalniejszych. Jest sporo gospodarstw kartowatych, lecz większość posiada od 4 do 10 ha gruntu. Pastwisko wspólne, wygląda na ogromny ugór, zbity na klepsko rąkami bydła, które chodzi po nim od śniegu do śniegu.

Na przejeżdżających przez wsi powiatu mołodzieńskiego nieufnie i po nuro spoglądają twarze włościan. Chłop tutejszy nie ludzi pracować. W tych stronach jest wiele lasów, o zarobek nie trudno, rzadko kto jednak zatrudnia się o pracę.

O, tu już pana musiałaby wziąć za cehunder Dyrekcja Lasów Państwowych. Wyrażnie namawia do kradzieży lasu i wywożenia go na sprzedaż. Bo o ile nam wiadomo, gdy tylko o innego rodzaju „zarobek nie trudno”, pracodawcy nie mogą opędzić się od „nie lubiącego” pracować chłopu tutejszego”, choćby płacił mniej niż je den złoty dziennie.

Leniwy chłop! Nie chce zarobku! Mogłoby coś o tym powiedzieć urzę-

dy, rekrutujący robotników na roboty sezonowe do Łotwy!

Od bzdur, beznadziejnych, ponurych bzdur w artykule aż się roi. Oto jeszcze jedna:

Po drogach często spotyka się cyklistów w jednakowych, białych czapkach. Miejscowy woźnica zagadnięty, odpowiada z apatią: — To, — komsomolcy.

To prawda. Po drogach powiatu mołodzieńskiego jeżdżą na rowerach, na bytych za dolary z ZSSR, komsomolcy, rozwożą bibułę i pokrywają napisami o treści wywoławczej płoty i ślany, przede wszystkim cerkwie.

Rewelacja! Po drogach Wileńszczyzny pełają się na rowerach umundurowani komsomolcy. I polirja nie? A-nie? Taką policję p. premier Sławoj-Składkowski musiałby co przedziej przepędzić na cztery watry, za jakowąś „lo paki, a przedstawiciełstwa „Łucznika” zlikwidować z kretelem. Po co dostarczają za amerykańskie (via Sowiety) pieniądze środki do komocji niebezpiecznym wywoławcom? Pan minister skarbu też musiałby zainteresować się tą rzeczą! Obowiązują, czy nie obowiązują przepisy walutowe? Jak w tym świetle wygląda Państwowe Zakłady Uzbrojenia, które ruciły na raz tysiąc (za sowieckie dolary?) stalowe rumaki?

Bzdura! Kompletna bzdura! Bzdura tym fatalniejsza, że tu ów dziej okrucy prawdy (np. gdy m. in. w którymś miejscu korespondent „ABC” zwraca uwagę na zasięg radiostacji

mińskiej na nasz teren i niebezpieczeństwo komunistycznej propagandy przez radio).

Takie pomieszanie prawdy z kłamstwem robi niesamowite szkody wypaczając poglądy ludzi, znających nasz teren tylko z raportów i reportaży, a mimo to decydujących o losach terenu.

Mój Boże, cóż wobec tego trzeba robić! Panowie krytycy! Jest brud, ciemnota, brak kultury, prymitywizm gospodarczy, trójpółowka — źle. Pojawiają się rowery, radioodbiorniki — także źle.

Ludność mówi językiem, który, mimo iż jest podobny do polskiego i do rosyjskiego, ale nie jest ani polskim, ani rosyjskim — nie podoba się. Gdy chcemy ten fakt jakoś nazwać po imieniu, gdy nazywamy go białoruskim — oburzenie. Chcielibyście widzieć za jednym zamachem wypłenić analfabetyzm, ciemnotę, lenistwo, nędzę i brud, a jednocześnie ludność zmusić do mówienia po polsku i to jeszcze prawdopodobnie z akcentem warszawskim.

Może lepiej byłoby w ogóle wytruć gazami plemię dzikusów zamieszkujących „na dalekich kresach Rzeczypospolitej, gdzie się szerzy komunizm”? Raz byłby przynajmniej spokój!

Tymczasem „ABC” pisze: Sytuacja jest fatalna i środkami administracyjno-sądowymi rozwiązać się nie da. Komunizmowi, jako ideał, trzeba przed-

stawić ideę, na którą nasza administracja nie zdobędzie się. „Ozon” wywołuje tylko ironiczny uśmiech, ponieważ jego ludzie jakoś nie umieją wczuć się w tęno życia.

Przeciwstawiać ideę komunizmowi. — Owszem, zgadzamy się na to, ale czyż można to „przeciwstawianie i-dej” rozpocząć od artykułów łehających pogardą do ludności mówiącej „językiem tutejszym”? Od upatrywania komsomolców w każdym cyklicie z białą czapką na głowie? I to gdzie? W spokojnych powiatach wilejskim i wołożyńskim. Trzebaż było panowie przed tym się poinformować dokładnie. Największe nasilenie komunizmu nie występuje wcale w powiatach pogranicznych, a właśnie bliżej do Warszawy, bardziej na zachód. Koło Grodna, Wołkowyska ludność jest bardziej zrusyfikowana niż na wschodzie, a w powiatach nowogródzkim i słonimskim jest stosunkowo większe nasilenie komunizmu, a wcale nie tam, gdzie wam się wydaje.

No, ale mów ślepemu o kolorach. Przesiąknięty do szpiku kości kulturą niemiecką „Słazok” i „Poznoniok”, kaleczący też nienajgorzej język polski, mówiący w zupełnie niezrozumiałym narzeczu Podhalanin czy Kaszub jest przedmiotem miłości swych rodaków, tylko nie tutejszy (prawosławny wskutek niewoli) człowiek, którego już nawet obawiamy się nazwać Białorusinem.

Włosi czekają na kroki dyplomatyczne...

RZYM (Pat). Opini włoska sceptycznie nie ocenia szanse szybkiego zlikwidowania kryzysu wywołanego wynikami końcowej w Nyon. Panuje tu przekonanie, że cała sprawa znalazła się obecnie na martwym punkcie. Nastroje nieufności potęgą je okoliczność, że nic nie wiadomo o jakikolwiek kroku dyplomatycznym, zmie-

rzającym do znalezienia wyjścia z syfusu. Toteż włoskie koła zapewniają, że inicjatywa w tej sprawie należeć będzie do Francji i Anglii, choć dzisiejsze głosy prasy paryskiej i londyńskiej stwierdzają, że odpowiedź włoska nie może być uważana za kontrapropozycję i że głos należy obecnie do Włoch.

... a Francja i Anglia na łodzie podwodne

BERLIN (Pat). „Voelkischer Beobachter” donosi z Londynu powołując się na źródła autorytatywne, iż dowódcy angielskich i francuskich okrętów na morzu Śródziemnym otrzyma-

li już rozkaz otwierania ognia i topienia każdej łodzi podwodnej, która by napadła na statek handlowy jakiej kolwiek narodowości, poza hiszpańską.

Delegaci armii polskiej na manewrach zagranicznych

W manewrach armii francuskiej bierze udział w charakterze przedstawiciela armii polskiej Inspektor Armii gen. Norwid Neugebauer. Przed wyjazdem na teren manewrów, gen. Norwid - Neugebauer złożył w asyście towarzyszących mu oficerów polskich wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza w Paryżu.

Marsz. Smiły-Rydz obywatel honorowym Włocławka

WŁOCŁAWEK (Pat). Rada miejska miasta Włocławka na posiedzeniu swym w dniu 14 września uchwaliła jednomyślnie nadać Marszałkowi Smiłowemu Rydzowi obywatelstwo honorowe miasta.

Nowej broni przeciwko czołgom

dostarczyły Niemcy gen. Franco

PARYŻ (Pat). „L'Epogue” donosi z Hiszpanii, iż wojska powstańcze użyły na froncie pod Saragossą po raz pierwszy nowych pocisków fabrykacji niemieckiej. Pociski te wypełnione są masą termitową i przeznaczone być mają do zwalczania tanków. Przy wybuchu bowiem pocisk wydziela tyle energii cieplnej, że pancerne blachy czołgów ulegają natychmiastowemu stopieniu.

Burzyński leci do stratosfery

WARSZAWA (Pat). W końcu września roku bież. odbędzie się projektowany już od dawna i przygotowywany od wielu miesięcy 3 z kolei lot balonem wolnym do granicy stratosfery. Będzie to lot w kabinie otwartej z użyciem jedynie maszynownych.

Celem lotu są badania naukowe o strukturze atmosfery ziemskiej, leżącego na pograniczu troposfery i stratosfery.

W locie wezmą udział dwie osoby. Balon poprowadzi, jak dotychczas kpt. Z. Burzyński, badania i pomiary naukowe wykona dr. K. Narkiewicz - Jodko.

Dom pracy „Caritasu” dla młodzieży robotniczej

WARSZAWA (Pat). Nastąpiło uroczyste poświęcenie nowej placówki pracy kulturalnej i społecznej, Domu Pracy im. ks. kardynała Aleksandra Kakowskiego. Dom ten będzie warsztatem pracy dla młodzieży robotniczej.

Koszt budowy gmachu wyniósł 140.300 złotych.

Krylenko w niełasce

MOSKWA (Pat). Centralny komitet wykonawczy RSFSR zwolnił ze stanowiska komisarza ludowego spra-

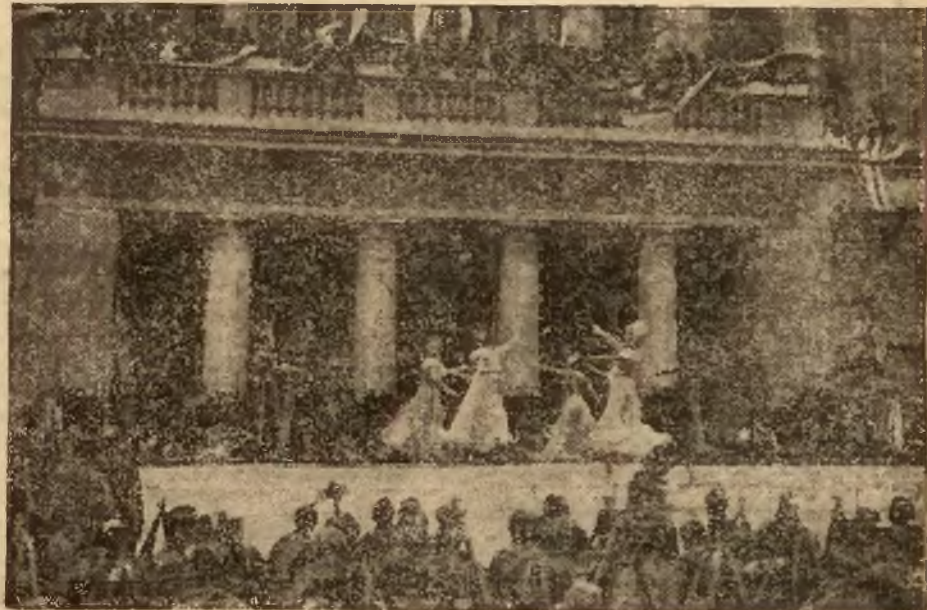
wiedliwości Krylenkę, mianując na jego miejsce Antonowa-Owsienkę.

Sukcesy Japonii na wszystkich frontach

TIENTSIN (Pat). Dowództwo japońskich sił zbrojnych otrzymuje nieustannie doniesienia o sukcesach na wszystkich odciłkach. Oddziały japońskie posuwają się szybko w kierunku południowo - zachodnim. Dowództwo japońskie dziś po raz pierwszy ogłasza, że w Tatung, w zdobytym składzie broni i amunicji znaleziono pół miliona naboju karabinowych, 5 tys. granatów ręcznych oraz 500 min. Nowomianowany głównodowodzący gen. Teracuzi wprowadził do akcji niemal wszystkie rozporządzalne siły, aby w jak naj-

krótszym czasie dotrzeć do brzegów Żółtej rzeki. Wobec tego, iż zbliża się okres deszczowy, broń zmotoryzowana nie będzie mogła być używana. Chińskie oddziały prowincjonalne wycofują się wszędzie, niemal nie stawiając oporu. Jeden z czołowych dzienników chińskich w Nankanie „Tukungpao” stawia poważne zarzuty do dowództwa 29 armii, która bez walki oddała Japończykom Kaigan i nie zdołała utrzymać łatwego do obrony przejścia pod Nankau.

Powrót z manewrów

Zdjęcie przedstawia rzut oka na zaimprowizowaną scenę przed Teatrem Wielkim, na której odbyły się przeznaczone dla wojska efektywne popisy muzyczne - wokalne po powitanii oddziałów, wracających z manewrów.

Mandat nad Hiszpanią dla mocarstwa niezainteresowanego

Rząd Walencji przeciwko konferencji w Nyon. Propozycja delegata Nowej Zelandii

GENEWA (Pat). Rada L. N. na posiedzeniu publicznym pod przewodnictwem Juana Negrina, zdecydowała powierzyć rządowi angielskiemu troskę o przeprowadzenie badań dotyczących sytuacji w Palestynie i projektu podziału. Przyjęła następnie raport przedstawicieli Turcji w sprawie posiedzenia prezydium konferencji dla zmniejszenia i ograniczenia zbrojeń.

Z kolei Rada przystąpiła do rozpatrywania memoriału rządu hiszpańskiego. Reprezentant Hiszpanii, premier Negrin zapowiedział, iż dziś zajmie się wyłącznie sprawą bezpieczeństwa na morzu Śródziemnym, a następnie omówi interwencję obcą w Hiszpanii, stwierdzając, że torpedowanie statków na morzu Śródziemnym stanowi poważne niebezpieczeństwo dla pokoju powszechnego.

Premier Negrin omówił dalej sprawę bombardowania Almerii jako repressję w związku z incydentem z krążownikami „Deutschland” i zwrócił się do Rady zapytaniem — „czy nie zdecydowanie i bierność oficjalnych czynników międzynarodowych w okolicznościach, w jakich tak

i przede wszystkim zajęła się sprawą ataków łodzi podwodnych. Pozostaje zagadnienie

BĘDĄ ROZPATRYWANE W NAJBLIŻSZEJ PRZYSZŁOŚCI.

Nie chcę twierdzić, że układ jest doskonały, lecz jestem przekonany o jego użyteczności i skuteczności, co również i reprezentant hiszpański chciał uznać. Sądzę, że gdybyśmy chcieli załatwić wszystkie sprawy, to prawdopodobnie nie zdołalibyśmy załatwić żadnej. Zapewniając zwiększenie bez

pieczeństwa na morzu Śródziemnym — zapewniamy to bezpieczeństwo dla całego świata.

Z kolei zabrał głos przedstawiciel N. Zelandii, który w przemówieniu swym sugerował, iż Hiszpania winna zdecydować sama o swym przeznaczeniu i w tym celu

NAD HISZPANIĄ WINNO OBJĄĆ NA PEWIEŃ CZAS MANDAT

Jedno z wielkich mocarstw niezainteresowanych w sprawach hiszpańskich.

Anarchiści rządzą Asturią

Uwięzienie sztabu armii i specjalistów sowieckich z Walencji.

PARYŻ (Pat). „Le Matin” donosi z Hendaye, iż nowy dyktator Gijon Balarin po ogłoszeniu niepodległości Asturii, utworzył dyktatorstwo z prze wodców federacji anarchistycznej iberyjskiej. Nowy dyktariat wydał szereg dekretów, nakazujących uwięzienie sztabu armii północnej, wszystkich specjalistów wojskowych sowieckich, rozstrzelanie zawodowych oficerów oraz zerwanie stosunków

z Walencją. Na skutek bombardowania Gijon przez eskadry powstańcze nowy dyktator Asturii wydał miarę, jak twierdzi dziennik, polecając przewiezienie wszystkich więźniów politycznych, nie wyłączając kobiet i dzieci oraz starców, na pokład starego statku, który ma być natychmiast zatopiony w razie ponownego bombardowania.

Opór wojsk rządowych słabnie

SALAMANKA (Pat). Gen. Aranda ob rofca Oviedo dowódca oddziałów, operujących na tym terenie, przyjął przedstawiciela Ag. Havasa i oświadczył, że jest zadowolony z sytuacji, mimo trudności i renowych, na jakie napotykają powstańcy.

Gen. Aranda stwierdził, że opór wojsk rządowych słabnie i że nie będą one mogły długo opierać się wojskom powstańczym, gdyż dysponują licznymi oddziałami, słabo uzbrojonymi.

Bombardowanie portu w Walencji

WALENCJA (Pat). 5 samolotów powstających, których baza znajduje się w

Palma na Majorce, bombardowało wczoraj wieczorem port w Walencji i okolice

Tragikomedia ze słuźaczkami

NOWY JORK (Pat). Prasa nowojorska rozpisyje się szeroko na temat tragikomicznej sceny, która rozegrała się w biurze prezydenta nowojorskiej dzielnicy Manhattan, Samuela Levy, Żyda z pochodzenia. Prezydent Levy zażądał od interdentury kilku tuzinów słuźaczek dla swoich urzędników. Słuźaczki nadeszły, ale wówczas Levy spostrzegł, że na każdej z nich znajdowały się napisy „Made in Germany” oraz znak swastyki.

P. Levy natychmiast odesłał słuźaczki, zawiadamiając miejskie biuro zakupów, że odsyła je jako wyrób kraju, która go produkcja przemysłowa nie powinna być dopuszczona do Ameryki.

Kronika telegraficzna

— Zmarła niedawno w Ameryce milionerka Nathalie Couch zapisała cały swój majątek, oceniony na milion dolarów swoim słuźaczom, posługaczce, która u niej służyła 29 lat i lokajowi, który dla niej pracował lat siedemnaście.

— Minister spraw wewnętrznych USA wydał rozporządzenie o kontroli czasu przyjazdu urzędni. Kto trzy razy spóźni się do biura, musi osobistym listem pod adresem ministra z tego się wytłomaczyć.

— Pocztowy samolot transatlantyczny „Nordwind” Lufthanzy przebył Atlantyk z Azorów do Waszyngtonu, pokonując 3850 km. w ciągu 14 godzin 35 minut.

— Sędzia charkowskiego związku obwodowego Lenski, który redagując wyrok na członków organizacji kontrowolnej, oskarżonych o akcję szkodliwą w rolnictwie, scharakteryzował ich jako uczestników wojny domowej i biednych chłopów, został zwolniony z zajmowanego stanowiska i ma być wykluczony z partii.

— W okolicy Kazania spadł meteor, któremu w ciągu 4-ch minut towarzyszył huk podobny do grzmotu. Jeden z odłamków meteoru wagi 54 kilo został wydobyty.

— „Komsomolskaja Prawda” pisze, że komsomolcy ulegają wpływom religijnym, np. w obwodzie woroneżskim 15 komsomolek wstąpiło do tajnego klasztoru. W szeregu wsi można zanotować fakty potajemnego otwierania cerkwi.

Dyplom odznak pułkowych

15 bm., gen. Skwarczyński złożył w imieniu I Dywizji Legionów na ręce prezydenta miasta ozdobny dyplom nadania Wilnu odznak pułkowych.

Dyplom umieszczony jest w skórzanej oprawie. Okładka zewnętrzna zaopatrzona jest w tłoczonej skórze stylizowany fronton Ostrej Bramy z napisem „I Dywizja — Wilno”. Dyplom wykonany na pergaminie wedle projektu artysty Józefa Hojdy, zaopatrzony jest w tekst pisany odręczną ozdobną grafiką:

„I Dywizja Wilno”. Pojemie idzie przemówienie gen. Skwarczyńskiego wygłoszone przy rogatce Sz. Konarskiego, które podaliśmy wczoraj, a następnie podpis: Dowódca I-ej Dywizji Piechoty Legionów (—) Skwarczyński Stanisław Generalmajor 15/IX 1937 r.”

Pod tekstem umieszczone są odznaki pułkowe I-ej Dywizji Legionów związane sznurami o barwach Wirtuli Militarnej.

Piękny ten dokument symbolizujący związek serc żołnierskich z Wilnem umieszczony zostanie w Muzeum Miejskim.

BANK (UKROOWNICTWA Sp. A.c. w Poznaniu Oddział w Warszawie

SKŁADNICA CUKRU

w WILNIE przy ulicy ROSSA 9

sprzedaje cukier kryształ i rafinadę w dowolnych ilościach, bez ograniczenia, w opakowaniach fabrycznych, od godz. 9 do 15-ej, w sobotę od godz. 9 do 13-ej

Państwowa Szkoła Techniczna im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Wilnie, ul. Hulencernia 12

wzywa do niezwłocznego stawiania się tych kandydatów, którzy złożyli egzaminy wstępne do liceów przemysłowych a z braku wolnych miejsc nie zostali przyjęci

Rosja rewolucjonizuje Formozę

dla wywołania zbrojnego powstania przeciwko Japonii

BERLIN (Pat). „Angriff” donosi, że kierownice czynników kominternu przygotowują nową akcję w Japonii. Chodzi tu o zrewolucjonizowanie ludności wyspy Formoza i przygotowanie jej do zbrojnego wystąpienia przeciw Japonii. W tym celu założono „Ligę Wyzwolenia Formozy”, która rozpoczęła już swą działalność. Liga wydała ulotki, rozpowszechniane

na Formozie przez specjalnych agentów. Całą akcją kierować ma osobiście Dymitrow.

W Ulan-Bator, stolicy Mongolii Zewnętrznej, utworzono międzynarodową brygadę komunistyczną, na wzór podobnych oddziałów w Hiszpanii. Brygada interweniować ma w wypadkach na Dalekim Wschodzie.

Pogłoski o buncie w Mandżurii

MUKDEN (Pat). Przedstawiciel władz japońskich kategorycznie zaprzeczył pogłoskom, jakoby w armii mandżurskiej wybuchł bunt, który jest tłumiony przez nadeszłe posiłki

japońskie. Wojska japońskie, które przybyły do Mandżurii wzmocnią armię japońską, działającą w Chinach Północnych.

Ameryka faworyzuje Japonię

twierdzą politycy Nankinu

SZANGHAI (Pat). Decyzja prezydenta Roosevelta, zakazująca transportu broni statkami rządowymi na Daleki Wschód o strzeżenie wysłanym pod adresem linii okrętowych, wywołało żywe poruszenie w kręgach politycznych Nankinu. Pewna wybitna osobistość polityczna chińska

oświadczyła przedstawicielowi Havasa, że decyzja prezydenta Roosevelta wyraźnie faworyzuje Japonię i jest niewątpliwie sprzeczna z często wyrażaną wolą społeczeństwa amerykańskiego, wolą zdecydowanej pracy dla pokoju na Dalekim Wschodzie.

Cholera w Chinach

Wiecej ofiar po stronie Japonii

SZANGHAI (Pat). Władze koncesji międzynarodowej komunikują, iż wbrew przedsadnym wiadomościom, zanotowano dotychczas tylko 50 wypadków śmierci na cholerę na ogólnej liczbie 650 chorych, z których większość stanowią uchodźcy chińscy. Liczba chorych na cholerę cudzoziemców wynosi 54 osób, z których zmar

ło 5—5-ch Rosjan i 1 Czech. Władze szanghajskie spodziewają się, że nasilenie choroby ostatnie z chwilą nastania chłódów. Ze strony japońskiej obliczają liczbę zmarłych chorych na cholerę na odcinku Państwa na 200. Dotychczas zmarło 65 żołnierzy.

Creskie szyskany

MOR. OSTRAWA (Pat). W Karwie aresztowano Teodora Damka, sekretarza Koła Przyjaciół Harcerstwa Polskiego, organizacji zalegalizowanej przez władze czeskosłowackie. W wyniku szczegółowej rewizji domowej, która nie potwierdziła podejrzeń, aresztowanego wypuszczono na wolność. Władze policyjne zabraly korespondencję harcerską.

Walka o 8-godzinny dzień pracy na Węgrzech

BUDAPESZT (Pat). Robotnicy budowlani na całym obszarze Węgier podjęli dziś strajk demonstracyjny, domagając się wprowadzenia 8-miogodzinnego dnia pracy. Minister przemysłu i handlu oświadczył, że ze względu na pilność robót budowlanych i mały procent bezrobotnych w tej gałęzi życia gospodarczego, nie uważa obecnie za wskazane wprowadzenie 8-godzinnego dnia roboczego. Strajkujący mają już jutro przystąpić do pracy.

Spadek franka budzi niepokój Francji

PARYŻ (Pat). Dalsza stała zniżka franka w stosunku do wszystkich walut światowych budzi poważne zaniepokojenie w kręgach finansowych. Zarówno sfery gospodarcze, jak i finansowe, starają się jednak ocalić wytworzoną obecnie sytuację z największym spokojem, unikając wszystkich, co mogłoby przyczynić się do powiększenia nastrojów pesymistycznych.

O pomoc dla rolników wojew. białostockiego zabiegają parlamentarzyści

WARSZAWA (Pat). Pan prezes Rady Ministrów gen. Sławoj-Składkowski przyjął białostocką parlamentarną grupę regionalną z prezesem grupy sen. Terlikowskim na czele, która złożyła memoriał w sprawie pomocy ludności rolnej województwa białostockiego, dotkniętego klęską posuchów.

Nożycami przez prasę

Nienaturalne zainteresowanie

Znany w Wilnie dowcipniś p. Wysz. już dawno w polemikach i docinkach pod adresem kolegów-dziennikarzy, w myśl zasady cat's cat can zwracał nadmierną uwagę wyłącznie na jeden punkt (nie umysłu i poglądów, ale) ciała swych przeciwników, nota bene na punkt, którego nietykalność jest zastrzeżona nie tylko w polemikach prasowych, ale nawet w walce wolno-amerykańskiej.

Ostatnio ucieleszony ukuciem nowego dwuznacznika na temat tych swoich wyinterpretowanych zainteresowań, codziennie powtarza pod innym nieco sosem ten sam dowcip. Lekko będzie miał kłopot z diagnozą. Homoseksualizm, czy exhibicjonizm?

P. Lem.

Wyścig zbrojei

RZYM (Pat). Ogłoszono tu dekret, mający na celu popieranie rodzin włoskich i ich rozwój drogą pożyczek. Każda pożywka ma być nie mniejsza od tysiąca lirów i nie wyższa od 3 tys. Z chwilą urodzenia się pierwszego dziecka żywego i zdolnego do życia, wypłacone będzie 10 proc. pożyczki, po urodzeniu się drugiego dziecka 20 proc., trzeciego dziecka 30 proc. i po urodzeniu 4-go — 40 proc.

Polus przegrał w Danii

KOPENHAGA (Pat). We środę około północy zakończony został mecz bokserki warszawski, pierwszy z zapowiedzianych trzech na terenie Danii.

Mecz odbył się w Kopenhadze przeciwko kombinowanej drużynie kopenhawskiej i przyniósł dobitną porażkę Warszawianki w stosunku 2:10. Szczególnie przykra jest przegrana mistrza Europy Polusa, którego na punkty pokonał Jens Nielsen.

Zawaliła się trybuna z 7000 osób

KOLONIA (Pat). Wczoraj w czasie defilady oddziałów polowych, odbieranej przez gen. Fritscha, zawaliła się trybuna, na której znajdowało się 7000 osób. Według dotychczas otrzymanych wiadomości, kilkanaście osób jest rannych.

POKOJE

TANIE. CZYSTE I CICHE
W HOTELU ROYAL

Warszawa Chmielna 31
Ola pp. czytelników „Kurjera Wileńskiego”
15% rabatu

SKŁAD FOK (KOTIK)

„LA FOURRURE”

Wyłączne przedstawicielstwo
„DAPo” (Petzolda)

W i l n o,
Wielka 56, tel. 21-84

Czwarty dzień procesu o zajścia racławickie

MIECHOW. (Pat). Pod koniec wczorajszej rozprawy obrona postawiła sensacyjny wniosek o wezwanie kilkunastu świadków w celu udowodnienia sądowi, że ja cyś osobnicy namawiali chłopów, aby udali się do Racławic i rzucali kamieniami w policję.

Sąd w dalszym ciągu badał wczoraj świadków. Stefan Smitek przed. P. P. opowiadał, jak tłum zaatakował kamieniami policję przed kościołem. Jeden z policjantów uderzony został kamieniem w głowę i tak silnie, że padł nieprzytomny na ziemię. Świadek zauważył również drugiego posterunkowego leżącego na drodze bez przytomności. Świadek, który był podkomendnym komisarza Ostrowskiego, stwierdza kategorycznie, że kom. Ostrowski NIE WYDAŁ KOMENDY „BAGNET NA BROŃ”

araz, że podwładni świadka bagnetów na broń nie posiadali. Następnie zeznał, że komisarz wielokrotnie wzywał tłum do rozjeżdżenia się, a gdy ten nie ustępował i atakował policję, wówczas dopiero rozkazał aby dano salwę ostrzegawczą.

Następni świadkowie rekrutowali się z pośród ludności cywilnej, Racławic i okolicy.

Świadek Jan Gryza stał obok kościoła i widział wokoło dużo ludzi, a następnie zauważył nadejdzący oddział konnej policji. Świadek słyszał krzyki i

STRZAŁY ORAZ WIDZIAŁ GRAD KAMIENI

lejący w stronę policji. Po strzałach ludność rozproszyła się i zaczęła uciekać w stronę okolicznych wiosek. Świadek słyszał w sklepie, jak okoliczni chłopcy przeczającami mówili, że zjazd racławicki jest odwrotny.

Na zapytanie przewodniczącego odprawy, że w krytycznym dniu w Racławicach widział dużo ludzi o twarzach obcych.

Na zapytanie prokuratora odpowiada, że słyszał 4 strzały, jak gdyby rewolwery we od strony kopca.

Św. Błażej Debo z Racławic widział, jak policja rzuciła w tłum granaty łzawiące. Było to przy kościele. Gdy świadek usłyszał strzały, uciekł do domu, gdyż bał się gwałtownych mu nad głowę kul.

Świadek stwierdza, że strzałów było kilka, przy czym obok kościoła było b. dużo obcych ludzi.

NIE POCHODZĄCYCH Z GMINY RACŁAWICKIEJ.

Świadek dowiedział się o zakazie zjazdu w czasie rozmowy z sąsiadami. Chłopcy mówili o tym na kilka dni przed zajściami.

Na zapytanie obrony, czy wszyscy chłopcy mówili o zakazie, świadek odpowiada, że w okolicy wszyscy mówili, że na kopec nie wolno iść, bo jest zakaz.

Przed wyborami do „Wierchownego Sowietu” Ostatnie procesy i wyroki śmierci w Z.S.S.R.

Od pewnego czasu na łamach pism sowieckich coraz częściej ukazują się sprawozdania z procesów politycznych przeciwko funkcjonariuszom partyjnym oraz urzędnikom państwowym, stojącym na czele rejonowej administracji. Procesy te odbywają się jednocześnie w okręgu leningradzkim oraz w obwodzie moskiewskim, w kraju uralskim i na Białej Rusi, na Syberii i na Ukrainie, na Kaukazie i w Turkestanie — jednym słowem prawie we wszystkich republikach związkowych. Po trzech głośnych procesach przywódców opozycji lewicowej, czyli t. zw. trockistów, po rozstrzelaniu ostatniej grupy opozycjonistów wojskowych z marszałkiem Tuchaczewskim na czele, rząd sowiecki przystąpił do oczyszczenia terenu prowincjonalnego od żywiołów opozycyjnych. Wobec zbliżających się wyborów, które mają się odbyć w listopadzie r. b. na podłożu już nowej konstytucji Stalin i jego otoczenie obawia się, że opozycja bądź to lewicowa bądź też prawicowa, lub też nacjonalistyczna wykorzystają te wybory dla swojej agencji i usiłować będzie przeprowadzić swoich kandydatów do nowego ciała ustawodawczego t. zw. Rady Najwyższej, nazywanej po rosyjsku „Wierchowny Sowiet”.

To też generalny komisarz bezpieczeństwa Jeżow, który pełni obecnie funkcje szefa dawniejszego GPU zastosował wobec spornych opozycjonistów w prowincjonalnych organizacjach partyjnych niesłychanie ostre represje. Wybory bowiem przeprowadzone będą właśnie prowincjonalne i dlatego też cały ciężar represji spadł na te organizacje.

Dokonał więc licznych aresztowań zarówno w Rosji centralnej, jak i w republikach narodowościowych. Jedną z procesów politycznych przeciwko prowincjonalnym działaczom komunistycznym, oskarżonym o opozycję, zakończyła już dwadzieścia, a kilkanaście procesów wszczęto w ostatnich dniach. O przebiegu ukończonych już procesów można sobie wyobrazić wprawdzie nie pełny, lecz charakterystyczny obraz napięcia politycznego i walk wewnętrznych w partii komunistycznej. Otóż w obwodzie leningradzkim skazano ogółem w ciągu ostatnich dwóch miesięcy przeszło 10 opozycjonistów na karę śmierci. Na Ukrainie liczba skazanych na karę śmierci wynosi dwadzieścia czterech. Wśród skazanych znajdują się przede wszystkim sekretarze rejonowych organizacji partyjnych i kierownicy kołchozów rolnych oraz wyżsi urzędnicy wydziałów rolniczych, których obowiązkiem jest przestrzeganie, aby uchwalone w Moskwie plany produkcji rolnej były ściśle wykonywane.

W większości wypadków oskarżenie zarzuca obwinionym, iż uprawiali sabotaż rolny, celowo zmniejszali obszar zasiewów, przeszkadzali w dostarczaniu paliwa dla traktorów lub też przesładowali tych niezłownych rolników, którzy stosowali t. zw. metody stachanowskie w produkcji rolnej. Na Ukrainie, w Humanu oskarżono sekretarza rejonowej organizacji komunistycznej o utworzenie

tajnej grupy kontrrewolucyjnej, 114 ra poza sabotażem rolnym organizował szereg zamachów terrorystycznych przeciwko zwolennikom Stalina. W ten sposób procesy polityczne toczą się obecnie w Sowietach oprócz bezpośredniego celu — wyniszczenia fizycznego opozycjonistów — mają jeszcze wykazać, że niepowodzenia gospodarcze spowodowane zostały szkodnictwem i sabotażem i że Stalin nie ponosi odpowiedzialności za nędzę chłopów pracujących w kolektywach rolnych.

Walka z opozycją jest najbardziej istotną cechą obecnej sytuacji wewnętrznej w Sowietach. Po wyniszczeniu przywódców opozycyjnych Stalin przystąpił do wyniszczenia szeregowych, członków ugrupowań opozycyjnych. Poskromienie opozycji w

Sowietach niewątpliwie może się udać Stalinowi, posiadającemu w swoich rękach potężny aparat „udowego komisariatu spr. wewnętrznych” wraz z osławioną GPU.

Symptomatycznym jest, że obok procesów przeciwko opozycjonistom lewicowym i b. prawicowym, w sądach sowieckich zapada coraz częściej wyroki śmierci na wybitnych przedstawicieli opozycji separatystycznej w republikach narodowościowych. Świadczy to o pogłębieniu rozkładu wewnątrz państwa sowieckiego a przede wszystkim reżimu stalinowskiego, podważonego nie tylko przez opozycjonistów lewicowych lub prawicowych, lecz również przez wzmagające się ruchy odśrodkowe na Białej Rusi, Ukrainie, w krajach kaukaskich i w Turkestanie.

„Nacisk na nieprzychylnie żywioły”

Ukazał się dekret CIK ZSRR, który ustanawia „prawo” ludności wiejskiej „do samoopodatkowania się” na potrzeby kulturalne, gospodarcze i inne. Dekret ten przewiduje rozmiar podatku dla kolchozników — 20 rubli, dla chłopów prowadzących gospodarkę indywidualną — 75

rubli, dla „niepracujących” zaś, lecz zamieszkałych na wsi (t. zn. przede wszystkim dla duchownych) — 150 rubli. Dekret bez wątpienia ma na celu wzmocnienie nacisku na nieprzychylnie żywioły wsi, w związku z nadchodzącymi wyborami do najwyższej rady państwa.

Ziemie kozackie rozdzielone na dwa okręgi

Dekret CIK u postanawia rozdzielenia ziem kozackich na dwa odrębne okręgi. Dla kozaków kubańskich, mówiących po ukraińsku, ustanawia się okręg Krasnodarski, z centrum w Krasnodarze (b. Jekaterinodar). Dla kozaków dońskich, mówiących po rosyjsku, tworzy się okręg

Rostowski, z centrum w Rostowie n. Donem. Długość czasu wszyscy tworzyli jeden okręg administracyjny, pod nazwą „kraj Azowsko-Czarnomorski”. Motywów tego rozporządzenia, niweczącego była jednostka kozacka, prasa sowiecka nie podaje.

„Przeciw piratom włoskim ZSRR zastosuje swe własne środki”

W tonie prasy sowieckiej, poświęcającej specjalną uwagę konferencji śródziemnomorskiej, wyraża się daleko wyraźne rozczarowanie wynikiem tej konferencji. „Prawda” pisze, że „z górą można było przewidzieć, że postanowienia konferencji nie będą dość pełne i logiczne, by mogły zapewnić bezpieczeństwo żegludgi handlowej na morzu Śródziemnym”. Mi-

mo to, ZSRR podtrzyma postanowienia konferencji, lecz „przeciwko piratom włoskim Związek Sowiecki zastosuje swe własne środki”. W interpretacji prasy sowieckiej wręczenie w Rzymie drugiej noty sowieckiej po odrzuceniu pierwszej, było właśnie zapowiedzią „zastosowania środków na własną rękę”.

Zajścia antyżydowskie w Warszawie

Od kilku dni Warszawa jest widownią zajść antyżydowskich, które rozgrywają się głównie na tle pikietowania młodzieży akademickiej i nawet szkolnej przed sklepami żydowskimi. W niedziele widownią zajęć był Ogród Saski, w którym przebywało kilkuset Żydów. Młodzież pobita kilkunastu z nich, zrzuciła ich z ławek i wypędzała z ogrodu. Po rzuceniu jednej petardy — powstał w ogrodzie popłoch i w rezultacie wszyscy Żydzi opuścili go.

W odpowiedzi na te zajścia Żydzi napadli wieczorem na trzech uczniów szkoły powszechnej, Miszę, Bliczyka i Rafajskiego, — i poranili chłopów dotkliwie nożami. Na przedmieściu Wesoławy, Grochów, gdzie wybito szyby w żydowskich sklepach — został też przez Żydów pobity jeden Polak.

Wieczorem na cmentarzu żydowskim w Warszawie, przy ulicy Okopowej, wy-

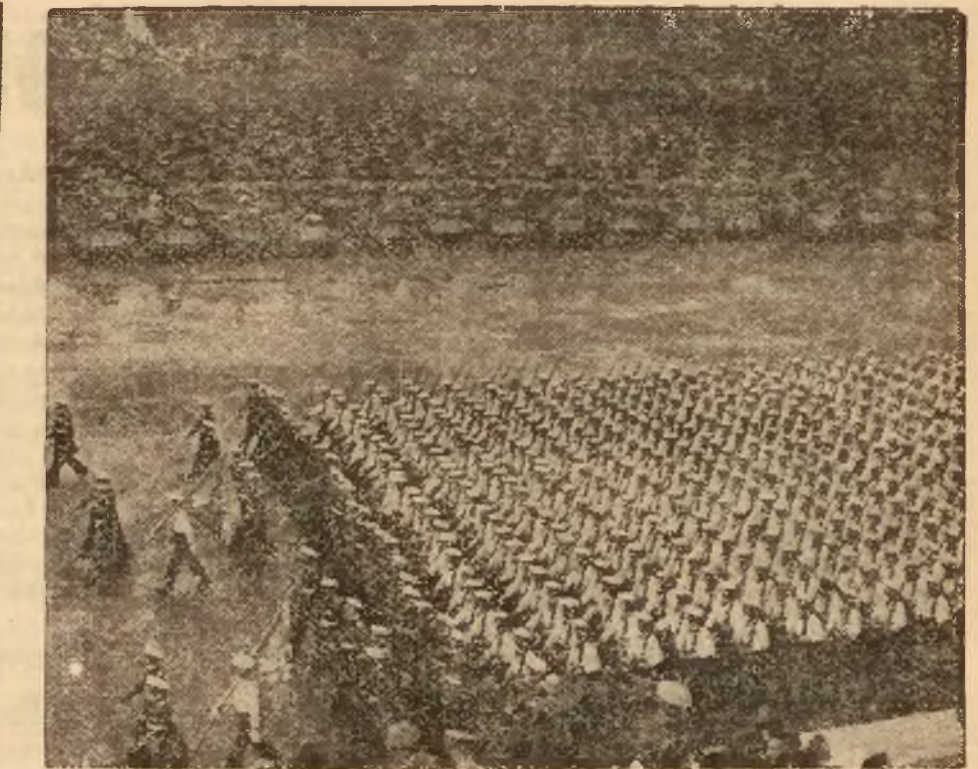
nikła w tłumie zebranych z okazji „Święta” wielka panika. Tłum rozprószył się na wszystkie strony trafiając groby i przewracając się wzajemnie.

Okazało się, iż przed cmentarzem powstała awantura między Żydami a kilku osobnikami. Zajścia zlikwidowała policja.

Wyrok o zajścia w Przytyku

We wtorek o godz. 14.30 Sąd Apelacyjny w Lublinie wydał wyrok w pozwanej rozprawie apelacyjnej o zajścia przytyckie.

Mocą wyroku osk. Izaak Frydman skazany został na 3 i pół lat więzienia (poprzednio 5 i pół), Leizer Kirszenwaj na 5 lat więzienia (poprzednio 6 lat), Sulim Leska na 7 lat (poprzednio 8), Józef Strzałkowski, który poprzednio był skazany na 1 rok oraz Jan Wójcik, skazany

Fragment z wielkiej rewii norymberskiej. Na pierwszym planie maszerują oddziały marynarki, zaś na dalszym planie widoczne są niezliczone szeregi różnych jednostek pancernych.

Dokoła zamachu paryskiego

Przed kilku dniami prasa całego świata podała sensacyjną wieść o wybuchu dwóch bomb w lokalach CGPF i CGT w Paryżu. W konsekwencji zamachu obydwa gmachy zostały niemal doszczętnie zrujnowane, przyczem zostali zabici dwaj przechodzący ulicą policjanci. Zamach ten, zarówno pod względem rozmiarów, jak i umiędzynarodowienia, przedstawia zjawisko już od dość dawna nie mające odpowiednika.

Posłuchajmy, jak wyglądała jego niekiedy szczegółowy w oświetleniu zeznań dwóch cudem ocalałych portierów. Tak więc portier z gmachu przy ulicy Presburskiej, gdzie mieściła się siedziba CGPF, złożył następujące zeznanie.

„Okolo godziny 18 otrzymałem dość dużą paczkę, zaadresowaną do p. de Lavergne, prezesa konferencji. Kiedy okolo godziny 22 wyszedłem z mojej loży i udałem się do położonej na wewnętrznym podwórzu jadalni, usłyszałem niezwykle gwałtowną detonację, po której nastąpił szalony łomot i hałas. Po krótkiej chwili udało mi się przedostać się przez gruzy i znalazłem się na ulicy, przy której przed chwilą jeszcze wznosił się czteropiętrowy

gmach Konfederacji”.

Z drugiej strony portier domu przy ulicy Boissiere, gdzie znajdowała się siedziba CGT złożył zeznanie tej treści.

„Kiedy o godzinie 18 minut 15 cały personel opuścił gmach, zjawił się jakiś człowiek i wręczył mi skrzynkę o wymiarach mniej więcej 50×25×30 cm, zaadresowaną do pp. Villey a i Rousselle. Villey jest, jak wiadomo, dyrektorem, zaś Roussel sekretarzem generalnym.

Przyjąłem paczkę, przyczem wydawało mi się, że słyszę z zewnątrz jakiś szmer. Ponieważ miałem spać iść z moją żoną w Levallois i zjeść tam z nią obiad, wyszedłem, zostawiając skrzynkę na grzejniku centralnego ogrzewania w przedpokoju. Wszystko, co mogłem powiedzieć o wyglądzie człowieka, który doręczył mi paczkę, to to, że nosił on jasną marynarkę i sportową czapkę; wzrostu mógł mieć około 175 cm i był zrzęźnej tuszy”.

Mniej więcej w ten sposób przedstawiają się wszystkie ślady które mają stanowić podstawę toczącego się śledztwa. Trzeba przyznać, że wykrycie sprawców zamachu będzie stanowić w tym wypadku nielada zadanie dla policji paryskiej.

Jest rzeczą zupełnie naturalną, że w całej prasie francuskiej rol się poprostu od przypuszczeń. Kierunek ich jest na ogół zgodny; wszyscy skłonni są obwinąć o to liczne rzesze politycznych emigrantów, zaludniających Paryż, wśród których nader liczne są wypadki terroryzmu. Ciężki jest pod tym względem artykuł znanego dziennikarza francuskiego Dominique, który przed paru dniami ukazał się na łamach Republique. Autor dowodzi, że mamy do czynienia z zorganizowaną szajką międzynarodową terrorystów i pro wokatorów, którzy posiadają rozległe środki finansowe i techniczne. Jednocześnie autor stara się uzasadnić łączność pomiędzy obecnym zamachem a niedawnymi zajściami w Cilchy, oraz dawniejszym zamachem na gmach ministerstwa marynarki. Według zdania autora, wszystkie te akty terrorystyczne i zamieszki wywołane były przez tę samą bandę, przy czym jako na dowód wskazuje, że we wszystkich wypadkach aresztowanymi byli przeważnie cudzoziemcy. Również wszyscy zabici w Cilchy byli cudzoziemcami.

Cuda współczesnej Finlandii

NAD IMATRA

(Korespondencja własna)

Sumiasty wody Imatry. Potężny huk otulający się o skały wody zakłóca wieczorną ciszę. Rzeka Vuoksen wyłobyla wąskie ujście przez twardy granit, tworząc w tym miejscu najpotężniejszy wodospad naszego kontynentu.

Z niebywałą pasją rozbijają się wody Imatry o skały granitu. Granit nie ustępuje. Zaledwie wąskie koryto wyłobyla Imatra w odwiecznej walce. Zastygł dokoła las w niemym zachwycie. Zewsząd otacza Imatrę las, świerkowy, gdzie niegdzie karłowata białozą obramowany. Wszędzie pnia się w górę jędrzy, wdary się beczelnie na skały, tuż nad samą przepaścią wodospadu, zapuszczając głęboko swe korzenie w szczeliny skał. Dziwne, jak te drzewa wyżyć mogą na skałach, jak mogą ustać przed wichurą. Są sprzymierzeńcami wodospadu. Rozproszkują skały.

Granit i las, wszędzie jak okiem sięgnąć. I tu na górze i tam w dole, gdzie wody Vuoksen płyną już spokojniejszym szerokim korytem.

Granit, las i woda — oto charakterystyczne piętno Finlandii. Lasy wszędzie, przerywane jeziorami, łączącymi się w system wód, wówczas puszcza ustępuje wodzie, cofa się, tworząc wąskie przesmyki aż morze wody zaleje cały horyzont. A dalej na północ znów jeziora ustępują lasowi, tylko gdzie niegdzie oko dostrzeże skrawek uprawnego pola albo siedlisko ludzkie. Tak jest i po tamtej stronie kordonu, na wschodzie, i w środkowej części kraju. Na zachodzie lasy cofają się przed kulturą rolną, na północy zaś las karłowacieje. Lecz tu na wschodzie, panuje niepodzielnie. A człowiek zagubiony jest w tym lesie. Ciszę przerywa tylko kwakanie dzikich kaczek, przeni-

kliwy krzyk czapli, jęk mew. A na jesieni odzywa się z kniei ryk łosia, bury niedźwiedź przecina ścieżkę leśną, włóczę się zimą stada wilków, a na drzewie siedzi przyjezający ryś.

LUDZI MNIEJ — SAMOCHODÓW WIĘCEJ

Słabe zaludnienie i cisza, panująca nie tylko w lasach lecz również w miastach, uderza na każdym kroku. Cisza sanatorium, jakim jest Finlandia, czyni początkowo wrażenie przygnębiające, lecz z czasem wywiera coraz większy wpływ kojący na przebiegające nerwy przybyłego z hałaśliwych miast kontynentu przybysza. Spokój i cisza panują w stołecy Finlandii, posiadającej więcej samochodów od całej Polski. Bez sygnałów mkną po asfalcie czy wspaniałych drogach wiejskich sznury samochodów. Ludzie nie spieszą się, nie tłoczą się, mają ruchy opanowane. Chociaż liczba samochodów wynosi czterdzieści kilka tysięcy na trzy miliony osiemset tysięcy ludności, liczba wypadków wyniosła w ub. roku 1.632 z czego 147 śmiertelnych. A samochody, autobusy, motocykle mkną z wielką szybkością.

Cisza objęła w swoje panowanie wszystko. Na tłocznych plażach i w restauracjach, na dancinгах, w których trudno o miejsce. Przecie panuje tu dobrobyt nadzwyczajny. Tanie restauracje i wygodne hotele Helsingforsu. Podła jest tylko służba. Tak długo nie czeka się na niezbyt grzeczną usługę nawet w drugorzędnej bałkańskiej restauracji. Czy to skutki ultrademokratycznego ustroju? Nie, bynajmniej. Nieczym nieograniczona demokracja panuje i w Szwecji, lecz co za usługa w stockholmskich restauracjach: szybka, dyskretna i wytworna. To ludzie winni, cierpliwi, spokojni Finowie. Bawią się tak spokojnie, że dziw człowieka bierze, czy się w ogóle bawią.

Ciszę lasu przerywa tylko huk Imatry, a ciszę miast huk masyzyn fabrycznych, których tętno wzrasta się rok rocznie.

BARDZIEJ ZŁOTODAJNE OD KOPALNI ZŁOTA

Gdy po zachodzie słońca białej nocy leżąc siedziałem nad wodospadem, przyglądając się rybakowi, łowićemu wędką łosia czy pstrąga, które tu ściągają liczne angielskie

turystów, zastanowiłem się nad błogostwem, jakie płynie z wód Imatry. Wodospady Finlandii są bar dziej złotodajne od złóż Kalifornii. Energia, którą dają, ożywia kraj, nie wzbudza przemijającej gorączki złota, lecz stale po wieczne ciągnie do siebie masy, ożywiającej najbardziej odległe okolice, dając pracę tysiącom rąk ludzkich. Siła wodospadu zapala światło w chacie fińskiego włościanina i zasilą w złoto skarbce państwa, czy skrytkę prywatnego przedsiębiorcy. Jest jednym ze źródeł na pozór niewytnimczalnych bogactwa Finlandii.

Białe węgiel i lasy — oto dwa czerpane źródła dobrobytu. Szczegółowe połączenie darów przyrody wytworzyło jeden z ośrodków przemysłu europejskiego — zagubione w lasach potężne fabryki celulozy. Rzeka Vuoksen to „Rura” Finlandii. Las i Imatra obyspały złotem kraj i zapaliły w chacie rybackiej światło cywilizacji.

Jak piękna była Imatra przed laty dwudziestu, gdy wzniesiona ręka ludzka łamała nie ujarzmiała jeszcze wód królowej wodospadów? Zbudowana tu elektrownia — cud techniki

125-lecie Borodina

Przed kilku dniami upłynęło równo 125 lat od słynnej bitwy pod Borodinem. Wobec natłoku wydarzeń współczesnych wielkiej nierzadki wagi można by nad tą rocznicą przejść do porządku dziennego, gdyby nie zmienna dla współczesnej rzeczywistości sowieckiej okoliczność: fanfary prasy sowieckiej na cześć Kutuzowa, okolicznościowe akademie w całym olbrzymim kraju, pielgrzymki i wycieczki na pole historycznej bitwy — słowem to wszystko, co by można nazwać kulem nacjonalizmu, tradycji i imperializmu.

NAJKRWAWSZA BITWA.

Wśród 16 wielkich bitw napoleońskich, nie mówiąc już o 80 bitwach późniejszych, bój pod Możajskiem i Borodinem był bodaj najkrwawszy. Rzecz ciekawa: najwięcej ofiar w ludziach doznał Napoleon w starciach z Rosjanami. Przypomnijmy tylko morderczą a nieraz strzygniętą bitwę pod Prusą Iławą lub równie niema morderczą, acz zwycięską dla „boga wojny” bitwę pod Friedlandem. W Rosjanach napotykał cesarz Francuzów przeciwnika twardego i nieustępliwego, a nade wszystko nieszczęśliwego, a nade wszystko nieszczęśliwego krwi własnej. Jeżeli wierzyć Tolstojowi w „Wojnie i pokoju”, Napoleona przetrącał wprost pod Borodinem widok kolumn rosyjskich, dziesiątkowanych przez francuską artylerię, koszonych szablami francuskich lansjerów i kirasjerów, topniejących pod wznowianymi atakami piechoty francuskiej, a mimo to stojących w miejscu. Mocna ręka Kosyjanina, której uderzenie rozbiło dotychczas wroga, a nie zmuszało go do bezładnej ucieczki, tu — według Tolstoj — opuszczała się bezsilnie w krwawym miazie korpusów Kutuzowa, nie wywołując zwykłego efektu.

HISTORYCZNA CHATA.

W konsekwencji Rosjanie, stracili ponad 50 tys. ludzi (zabitych i rannych) cofnęli się, ale nie byli rozbiti. Najkrwawsza bitwa nie przyniosła Napoleonowi upragnionego zwycięstwa. Kutuzow zasławał się faktycznie dotychczasową: zolał się, wciągając Wielką Armię coraz głębiej w bezmierną równinę rosyjską. W wieśniaczej chacie we wsi File pod Moskwą odbył wódz rosyjski naradę wojenną i postanowił oddać Moskwę Francuzom bez walki. Historyczna chata stała nienaruszona przeszło pół wieku, zanim ją zniszczył pożar. Obecnie odnośnie właśnie sowieckie postanowiły chałę zrekonstruować i postawić na dawnym miejscu.

POMNIK KUTUZOWA.

Wzniesiono też na polach Borodina pomnik ku czci starego feldmarszałka. Pod pomnikiem wygłoszono liczne przemówienia okolicznościowe, złożono wieńce i kwiaty. W przemówieniach podkreślano oczywiście moment odparcia obcej „interwencji” i czyniono przejrzyste aluzje do stosunków współczesnych. Sens tego wszystkiego był mniej więcej taki: kto by pokusił się podnieść zbrojną rękę na Moskwę, tego spoka los napoleońskiej Wielkiej Armii. Nie jest pozabawiony pikanterii fakt, że w kilka dni po borodinińskich uroczystościach Hitler wygłosił zdanie o „zwalczaniu międzynarodowego bakcyli u jego źródła”.

KULT „STARINY”.

W związku z nowymi prądami, jakie nurtują w łonie coraz bardziej odlegającego od pierwotnych wskazań komunizmu rosyjskiego uprawia się w Rosji od pewnego czasu formalny kult „stariny”, kult tradycji i wielkich wydarzeń narodowych. Tak np. ostatnio „Literaturnaja Gazieta”, omawiająca w artykule

— posiada cztery turbiny o mocy łącznej 140.000 HP. Wydajność generatorów wynosi 125.000 KVA. 10.000 volt wyzyskują wydornie żelazną, miedzi i celulozową w zagłębiu Vuoksi. 35.000 volt wyzyskuje rolnik a 120 tys. służy innym celom. Płynię energii zarówno do bliskiego Woborgu, jak i do Helsinek, Turku, czy północnego Kuopio. Ilość wyprodukowane przez Matkę w ub. r. prądu wyniosła 590 milionów KW godzin.

Skoncentrowane koło rzeki Vuoksi wielkie fabryki celulozy koncentrują Enso-Gutzeit i kopalni miedzi Outokumpu zawdzięczają swe istnienie również wodospadom. Obok Imatry są tam elektrownie nad wodą z dami Rauhiala, Ollikkola, Enso, Tamionkoski. Na wschód od Helsinek, nad rzeką Kymi, jest elektrownia Ahvenkoski. Powstałe olbrzymia fabryka celulozy nad „koski” — wodospadom — rzeki Oulu. Łączna wyprodukowana siła tych elektrowni wynosi 1.846 milionów KW godzin.

Minęła północ, a było wciąż jasno. Tam gdzie zaszło słońce widać jeszcze rozplywające się pastelowe barwy zorzy, a na wschodzie ukazują się jutrzenka. Jest zupełnie jasno,

wstępny zadanie i cele literatury sowieckiej, wskazuje na to, by pisarze i poeci czerpali materiały do utworów z narodowej przeszłości Rosji. Pismo wskazuje na takie postacie jak Dymitr Donskoj, Iwan Kalita — wojownicy o wyzwolenie z pod niewoli tatarskiej, Aleksander Newski, kt. rozbił na „odzie jeziora Czudskiego „niemieckich psów rycerzy”, księżę Włodzimierz, kt. związał Rosję z kulturą bizantyjską, Piotr Wielki, co zreforował radykalnie Rosję, stworzył jej armię i flotę, a przede wszystkim „wywabił okno do Europy” budując na polach i ciablach „stu tysięcy chłopów” (wstawka oczywiście nie z „Liter. Gaziety”) Piotrogrod, wreszcie Minin i Pożarskij, kt. kierowali walką mas ludowych z „polskimi interwentami”.

Motywy indyjskie w węgierskiej sztuce ludowej

W jednej z wili przy ul. Andrassy w Budapeszcie mieści się małe, ale doskonale zestawione muzeum wschodnio azjałyckie. Dawniej był to prywatny zbiór znanego orientalisty, Franciszka Hoppla, który wystawione w muzeum przedmioty kolekcjonował własnoręcznie podczas obywatelskich podróży. Wspaniałe, ze zrozumieniem dobierane eksponaty zaciekawiają nawet niefachowca swym pełnym prostoty pięknem. Natomiast uważnym obserwatorowi odkrywają szerokie horyzonty dotyczące związku między poszczególnymi kulturami daleko od siebie położonych okręgów. Chwilami zdawać się może, że omyłkowo człowiek znalazł się w dziale węgierskiego artystyczno-przemysłowego sztuki i że ogląda zbiory węgierskiej sztuki ludowej. Szczególnie uderza to w oczy przy haftach i tkaninach indyjskich. Jest tam na przykład obrus pokryty kolorowymi kwiatami, który zupełnie dobrze mógłby pochodzić ze skrzyni jakieś wieśniaczki w Mezökövesd.

Jeżeli chodzi o Piotra Wielkiego, na kręcono ostatnio w ZSRR film, ilustrujący życie i czyny tego cara. Film dla którego „Izwieszija” nie znajdują dość słów uznania.

MUZEUM.

Wzmoczone zainteresowanie i uwielbienie zasłużonych postaci narodowych odbiło się, rzecz prosta, także na poziomie muzeów dotychczas dość zaniedbanych. Pisma sowieckie na wyścigi wyrzuciły muzeum różne uszereki, nawołując do należytę ich organizacji, jak również do konserwacji różnych pamiątkowych zbiorów w terenie. Pamiątki z okresu kampanii napoleońskiej mają być ołoczone specjalną opieką, ze względu na wyjątkowe znaczenie 1812 r. dla narodu rosyjskiego.

New

Płk. Galiński skazany za ciężkie uszkodzenie ciała

W Sądzie Okręgowym w Warszawie toczył się w dalszym ciągu proces płk. Kazimierza Galińskiego w sprawie strzałów pod właduktem mostu Poniatowskiego. Prok. Baszkowski wygłosił dosyć krótkie i zwięzłe przemówienie uzasadniające akt oskarżenia. Galiński specjalnie wyszedł w Aleje Trzeciego Maja, aby spojrzeć się z kpt. Sumarą i nie można mu dać wiary, gdy zeznaje, że chciał rozmó-

wić się z mjr. Mączką. Pulkownika trawiła bowiem chęć rozprawienia się ze swym przeciwnikiem za wszelką cenę. Prokurator zakwalifikował czyn oskarżenia jako usiłowanie zabójstwa w stanie silnego wzruszenia i prosił o stosowny wyrok.

Dłuższe przemówienie wygłosił obrońca oskarżonego adw. Zbigniew Sypulkowski, przeprowadzając tezę, że pułkownik działał w stanie obrony koniecznej. Po uderzeniu szpicrutą, kpt. Sumara pierwszy użył broni, a wtedy płk. Galiński musiał w obronie własnego życia odpowiedzieć strzałami.

Oskarżony w ostatnim słowie prosił o wyrok uwalniający go od kary.

Sąd po przerwie ogłosił wyrok, na mocy którego skazał płk. Galińskiego na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem wykonania tej kary, za umyślne zadanie ciężkiego uszkodzenia ciała. Powództwo cywilne zostało uwzględnione.

Sąd uznał, że pułkownik nie miał zamiaru zabójstwa kapitana. Pierwszy wystrzelił kpt. Sumara. Miał prawo tak postąpić, gdyż został zaatakowany. Sąd przyjął, że płk. Galiński uderzył się na miejsce wypadku w celu spotkania kpt. Sumary.

Nagi wariat

w poczekalni dworcowej w Warszawie

Zgromadzona w poczekalni Dworca Głównego w Warszawie publiczność była świadkiem jedynego w swoim rodzaju widowiska. Oto przez poczekalnię pędził nagi mężczyzna roztrzęsając pasażerów i przyskakując przez ławki, a za nim biegnęli kilku policjantów. Po chwili obezwładnili wreszcie nagnę, skłębili go i narzuciwszy nań płaszcz — zaprowadzili do aresztu. Jak się okazało — był to amyslowo chory.

Do egzaminów

przebiegały dotychczas w normalnym zakresie programu nowego i dawnego typu gimn. Specjalnie polski matematyka fizyka przyroda Nauka społeczna (płatna przysięga) Zgłoszenia do redakcji „Kuriera Wileńskiego” po godz. 7.30 wiecz. lub telefonicznie nr 4 84 (połud. 15. od godz. 11 rano do 7 wiecz.

WIZYTA

Do pewnego inspektora szkolnego zgłosił się niedawno starszy pan. Zwraca się do pierwszego z brzegu urzędnika:

— Czy zastępcę pana inspektora?
— Nie ma — odpowiada tamten opryskliwie.

— A kiedy będzie?

Starszy pan mówi bardzo grzecznie, stojąc w karnej postawie interesanta, który zdaje sobie sprawę, że rozmawia z takim do stojnikiem, jak urzędnik inspektoratu szkolnego:

— Mam bardzo ważną sprawę do pana inspektora. Jestem przyjezdny. Możeby pan jednak zechciał mię poinformować, kiedy pan inspektor będzie.

— Powiedziałem już panu, że go nie ma. Nie zwracaj na pan głowę.

— Ależ jestem przyjezdny i chciałbym...

— A cóż to pan może obchodzić, że pan jest przyjezdny! Teraz inspektora nie ma, a ja nie mam ani czasu, ani ochoty rozmawiać tu z panem.

— Przepraszam, lecz...

— Nie zwracaj już mi pan głowy — huknął urzędnik. Starszy pan pokornie ugiął się do następnego.

— Może mi pan poinformuje... — zaczął. Ale tamten przerwał odrazu:

— Nie mam czasu na żadne informacje.

— Chciałbym wiedzieć... — ciągnął uparcie starszy pan.

— Powiadam panu, że nic mi nie obchodzi, co chciałby pan wiedzieć. Cóż do licha wyobraża pan sobie, że my jesteśmy tu do tego, żeby było komu udzielać niepotrzebnych nikomu informacji.

Starszy pan był uparty, jak większość starszych panów. Zbliżył się do urzędnika, która słyszała ten cały dyskurs.

— Proszę pana — powiedziała, zanim zdążył otworzyć usta — ci panowie są teraz rzeczywiście zajęci, niechże pan im daruj zniecierpliwienie. Pan inspektor wróci jutro, będzie przyjmował interesantów od godziny dziesiątej do dwunastej.

Starszy pan zasięgnął jeszcze kilka potrzebnych informacji, poczem spytał ze zwykłą u starszych panów ciekawością:

— Pani tu dawno pracuje?

— Od pół roku — odpowiedziała zdziwiona na trochę urzędniczek.

— Ma pani etat?

— Proszę pana — odpowiedziała grzecznie — daruję pan, że na to nie odpowiem. To przecie pana nie powinno obchodzić...

Na to starszy pan odpowiedział:
— Pozwoli pani, że się przedstawię: jestem ministrem Wojciechem Świątosiłowski.

D. T. F.

Włamanie do kasy „Agrilu” w Warszawie

Dokonano włamania do biura „Agrilu”, w domu przy ul. Grzybowskiej 59 w Warszawie. Włamywacze przez dach sąsiedniej kamienicy dostali się na strych domu, w którym mieścił się „Agril”, po czym przez wyblity otwór w suficie spłon dostali się do lokalu biurowego. Po spłodrowaniu pokoiów biurowych rozpruli jedną z ogólniastych kas z której zabrał 7.000 zł. Następnie włamywacze zeszli na dół, poprzrywali kłamki od drzwi wejściowych drutem, tak, by z zewnątrz nie można się było przedostać do

lokalu i zbiegli przez dach.

Kasy „Agrilu” były ubezpieczone. Złodzieje musieli być poinformowani o zwyczajach biurowych w „Agrilu”, gdyż z kilku kas rozpruli tylko tę, w której były pieniądze.

(St. Ol.)

ARTYSTA MALARZ TEATR. MIEJS.
W. MAKONIK
PROJEKTY WNŁRZ
(mieszkania, biura, sklepy i t. d.)
Wiwulskiego 6 m 15, tel. 23-77

JEDNA Z WIELU Łyk esencji octowej w sądzie nowogrodzkim

Pochodzi ze wsi, z ubogiej rodziny. Od dzieciństwa musiała ciężko pracować w gnoj i błocie. Jest analfabeta. Nie mając posagu, nie mogła wyjść za mąż. A lata miały. Buja, dziewczęta radot życia dawno już zgasały, oczy posmutniały, rysy twarzy stwarzały, widzieli przed sobą nędzny barłóg starej, nikomu niepotrzebnej wyrobnicy, jakkolwiek miała dopiero lat trzydzieści.

Aż zjawił się niespodziewanie „on”, gospodarz, posiadający własną zagrodę. Nie był co prawda młody, ani pełen sily i urody.

a wszystko spi. Znikł rybak, skryły się ptaki leśne, las zamarł. Milczą po mure skały. Imatry nie pieni się, nie rwie więcej w bezsilnym gniewie. Jęczy, płacze matka wodospadów. Nigdy nie pokona już granitu. Bezlitosny człowiek, wróg przyrody, tamą ujął jej wody. Opadł ich poziom. Dawny, wysoki poziom, widać jeszcze na tle granitowej ściany. Ale zab czasu zetrze i ten ślad. I pozostanie tylko legenda. Romantyzm przyrody zamieniony w romantyzm pracy.

A tam dalej, na dole jest jeszcze nie ruszony wodospad Vallinkoski. Ciska on olbrzymie bierwiona o skały. Rzeka Vuoksi płynie tu korytem szerokim, napotyka nagle, tuż przed zakrętem, na szeroka wyspę skalną. Nigdzie nie widać ludzi, wszędzie las. O tę wyspę, na której podobno nigdy nie stanęła noga ludzka, rezbija się rzeka wodospadem Vallinkoski. Nie długo potrwa ta zabawa. Za rok, za dwa zniknie i ten ostatni wolny mocz, którego szum dociera tam, daleko.

O nie! Przekroczył pono już szósty krzyżyk i był na jedno oko ślepy, a i gospodarka jego nie wiele była warta. Ale zawsze... męczycyna. Niestety, radość przędła przysła. Człowiek oczekiwany nie chciał jej poślubić. Po co mu te kasy i kłopot. Przecież żadne go posagu nie wnieśli. Ot, chce żyć na wiarę, to dobrze, a jak nie, to idź.

Nie miała wyboru. Przemogła wstyd, plotki i upokorzenie. Została „nalożnica”. Niech tam... Zawsze będzie gospodynią, a stary z czasem może się i ożeni, albo umierając przekaże dla niej gospodarke.

Tymczasem stało się to, czego absolutnie nie przewidywała.

Gdy zaszła w ciążę, stary zaprowadził ją do ginekologa, z którym wpraw sam omówił sprawę, pozostawiając tytułem honorarium wksel na sto złotych. Ona nie opowiadała. Był może nie wiedziała co ją czeka i biernie szła na „opatunek” (jak to sama potem twierdziła), a być może i rzeczywiście chciała się pozbawić „bękarta”. Ale gdy się znalazła na stole, ogarnął ją przeczucie katastrofy i instynktowny protest... Nie chciała już ooperacji. Zaprzęgnęła zostać matką i to za wszelką cenę. Jednakże nie mogła tego wytłumaczyć, powiedzieć i napróżno starała się wyrwać ręce i nogi. Zresztą było już za późno. Lekarz nie czekał i... zrobił swoje.

Wieczorem znalazła się na ulicy, osłabiona, krwawiąca, przestraszona, jak zeprowadzona zwierzę. Nikt na nią nie czekał. Pono zemsta. A gdy powróciła do domu, musiała zająć się robotą. Po operacji zaszły komplikacje. Ślady swoje nieszczęśliwa znaczyła krwią, coraz obficie spływającą. Na domiar złego, ten, który powinien był zaopeczkować się nią, wyrzucił ją przez z domu i — umył ręce.

Złamana, chora kobieta rozpoczęła istną golgotę. Lekarz (ten sam co operował) trochę ją podleczył, ale zdrowie swoje kobieta utraciła na zawsze. Wszczęła więc przeciwko lekarzowi głośny w Nowogrodzku proces, który z początku przegrała, a to na skutek

opinii zawezwanych lekarzy. Po pewnym czasie wznowiła proces, apelując co raz wyżej.

Mijały lata. Sprawa wędrowała od sądu do sądu, wreszcie Sąd Okręgowy w Nowogrodzku skazał lekarza na wypłacenie tej kobiecie tytułem odszkodowania trzy tysiące złotych. Lekarz zaapelował. W międzyczasie różni obrońcy popularnego i bogatego lekarza osaczali wiejską kobietę, by załatwiła sprawę polubownie. No i dała się namówić. Ale gdy podpisała — nie nie dostała. Napróżno interweniowała u prokuratora, skazując stronę pozwaną o podstęp i wydłużenie podłisu. Rozgorączcona zaatakowała pewnego dnia w hallu Sądu Okręgowego doradcę prawnego strony pozwanej, rzucając się na niego ze nożem. W rezultacie skazana została na 6 miesięcy więzienia, z zawieszeniem wykonania kary.

Znowu wędruje od sądu do prokuratora, od prokuratora do lekarza powiatowego, od lekarza do prawników, żelrze każdego o radę, pomoc i współczucie. Staje się natłoczona, uparta, chwilaami wyzywająca, to zrów pokorną, płaczącą, żebzącą. Cóż było do staecenia. Jest chora, złamana, wykończona istotą, co czuje, że stała się jej krzywdą, że zepchnięto ją do przepaści, z której nie może się wydostać i w każdym bodaj widzi winowajcę jej nieszczęścia, tym bardziej, że nikt nie chce jej pomóc. Co gorsza, pędzą ją przez, mówią, że jest histeryczką, jedzą, grzesznica, nie zasługuje na lepszy los. Moc jest ludzi bardziej zasługujących na pomoc, a z takiej kobiety nie ma już pożytku.

Widocznie zrozumiała to bohaterka tego felietonu, bo oto 10. bm. weszła do hallu Sądu Okręgowego w Nowogrodzku i zażyła esencji octowej. W stanie bardzo ciężkim odwieziono ją do szpitala Sejmikowego, gdzie dotychczas przebywa.

I co ją czeka dalej, nawet gdyby się udało wyleczyć sparzone wnętrzości i gardło?

Kaz. Iwanowski.

A na drogach bałagan...

Złe czasy przysły na naszych cyklistów. Kiedyś wskoczył taki młodzieniec na swą maszynę i dalej hałasował przed miejskich chodnikach straszyc przechodniów nagłym dzwonkiem lub dosłownie — pucując pedał gnać na złamanie karku z Pohulanki czy Zamkowej.

Mineły te złote chwile bezpowrotnie. Dziś za każdym razem, na skrzyżowaniach i cichych, zapomnianych uliczkach czuwa granatowy mundur z notosem w ręku i piśmie. Sygnalizator, jak dojrzałe owoce jesiennej ożywności, dzwoniące naszej administracji. Tu za brak dzwonka, tam zbyt szybka jazda, a tu jeszcze brak czerwonego szkiełka czy latarki. Więc suną dziś wolno, przy chodniku, przepisowo — ze „spraw nie działającym hamulcem, dzwonkiem, latarką i szkiełkiem odbłaskowym” poskromione... rowery.

Ruch uliczny w ostatnich miesiącach wzrósł w Wilnie bardzo znacznie. Dawniej nie oglądaliśmy tak wielkiej liczby motocykli i samochodów — coraz to nowych i ładniejszych — wypierających bezapelacyjnie stare gaby — świadectwo krzyzowej biedy. Jest to objaw niezmiernie pocieszający, który świadczy, że nawet przy minimalnym zainteresowaniu „młodzieżowymi czynnikami” istnieje u nas istotny pęd do motoryzacji i możliwości jego realizowania.

Wilno europeizuje się, gdyż gładka jezdnia a na niej nowoczesny i linny samochód symbolizują w dużym stopniu współczesne miasto. Magistrat zrobił w tym roku dużo dla uporządkowania ulic, obywateli — dla motoryzacji, a można się cieszyć nadzieją, że na rok przyszedł będzie jeszcze lepiej; wszak sprzedawcy samochodów i motocykli, gdy ich zagadną o nową maszynę rozkładając bezradnie ręce i pokazując już paczki zamówień, których wykonaniu nie może nadziwić nasz import maszyn zagranicznych i krajowej produkcja.

Niestety, ludność Wilna zbyt wiele lat pozostawiała zdala od prawdziwego ruchu ulicznego. Nie pozostało tu bez wpływu na jej umiejętność poruszania się po ulicach. Oczywiście, że gdy ulice ta ożywiła do niedawna jedynie „Arbon”, którego zbliżenie się zdaleka już sygnalizował... świed, lub chlapiący koń do rózkiarski — można było przechadzać się środkami głównej ulicy w głębokiej zadumie nad własną i miasta swego biedą i zapomnieniem. Dziś już taki intruz nie jest na jezdni pożądanym gościem. Nie łatwo jednak Wilnianie przyzwyczajają się do nowości. Jedzie samochód... tęba, wyje bez przerwy syreną, najeżdża — już prawie na samotnego myśliciela, który z absolutną obojętnością na otaczające go zjawiska, mierzonym krokiem przechodzi na drugą stronę ulicy — on na to nie zwraca uwagi. Tacy zresztą są jeszcze najlepsi. Wprowadzić ich angielska flegma nie mało napsuje nerwów kierowcom —

wiadomo jednak czego się od nich spodziewać. Gorzej, gdy na skrzyżowaniu ulicy skupi się gromadka przyjaciółek, by tu właśnie, a nie gdzieś indziej podzielić się ostatnimi nowinkami i ploteczkami. Moja pani, ci Kowalscy... wtem nadejdzie łabząc samochód — robi się zamieszanie i pisk, jedna w prawo, druga w lewo — szofer klnie... słowem miły i typowy obrazek.

A może by tak policja zechciała pruć rowerów poskromić i przechodniów? Poskromić... brzydkie słowo — lecz choć by nauczyła, a gdy ktoś tej nauki nie pojmie — niech się wykupuje mandarynkami. Jedna, druga złotówka, zapłacona za nie rozważny krok na jezdni dla uporządkowania ruchu dużo, a oszczędzi hałmu tych pięknych nowych maszyn, nerw kierowców i nasze uszy od przeraźliwej kakofonii sygnałów, trąbek i dzwonków usiłujących pobudzić do życia śpiącego przechodnia.

Lecz to nie wszystko. Przepisy drogowe istnieją nie tylko dla miast i nie tylko w miastach muszą być przestrzegane. Co więcej — w mieście tempo ruchu jest wolniejsze, a uwaga kierowcy nieustannie zastrzeżona. Lecz wszak na szosie, zdala od zabudowań, szybkość nie jest ograniczona, nie na to zresztą ma się auto, by wleć się nim w tempie 20 km. na godzinę. A czy jest to możliwe? Przed paru dniami odbyłem samochodem wycieczkę nad Narocz. Liczyłem furanki jedące przepisowo — prawą stroną. Naliczyłem

4. A spotkaliśmy i minęliśmy około 40. Z tego co najmniej w kilku wypadkach mogło nastąpić zdarzenie, gdyby tylko samochód był nieco większy, za wiodły hamulec, lub woźnica o parę metrów dalej zdecydował się przejeżdżać z prawej strony na lewą.

Na drogach publicznych panuje bałagan, którego istnienia nie można określić inaczej, jak skandalem, który niczym nie da się usprawiedliwić. Nie mówię już o tym, że szosa nad Narocz jest gęsto uczęszczana przez turystów, naszych — przy zwyczajonych do wsijskiego i zagranicznych — którzy nie mogą się wreszcie połapać, czy w Polsce jest ruch prawy czy lewostronny, czy też w ogóle dowolny. To samo panuje na wszelkich innych drogach publicznych. Nie pomoże tłumaczenie, że brak środków, że będzie z czasem zmotoryzowana policja drogowa itp.

Każde najbardziej nawet błahe zarządzenie a tym bardziej ustawa w prawo rządnym państwem musi być przestrzegane. Jeśli nie ma podrywać autorytetu władzy Policja Państwowa istnieje chyba też i po to, by tego autorytetu strzec, a także zapobiec możliwości nieszczyśliwych wypadków na drogach — nad którymi dziś czuwa tylko opatrność — dlatego też może by zechciała urządzić sobie czasem wycieczki za miasto, lub skłonić do tego prowincjonalną policję i zainteresować się bałaganem panującym wszechwładnia na naszych szlakach szosowych. E. M.

Ogólnopolski Zjazd POW odbędzie się w Wilnie

W Warszawie odbyło się 14-go bm posiedzenie Zarządu głównego Związku Peowików z udziałem wszystkich pre-

sów okręgowych związku. Uchwalono zwołać na 11-go listopada rb. do Wilna I-szy ogólnopolski zjazd peowików.

Sprawa litewszczenia nazwisk w pow. święciańskim

Wileński Sąd Okręgowy na sesji wyjazdowej w Święcianach rozpatrywał sprawę 6 księży Litwinów, oskarżonych o litewszczenie nazwisk przy zapisywaniu do metryk. Po rozpoznaniu sprawy sąd 4-ch

księży uniewinnił, 2 zaś skazał: ks. PRUNCKISA, proboszcza ze wsi Paluszka na 2 tygodnie aresztu z zawieszeniem wykonania kary i ks. BUDRECKISA, proboszcza ze wsi Wasiuny na 1 miesiąc aresztu.

Strajk robotników wojłocznych w Święcianach

Strajk robotników przemysłu wojłocznego w Święcianach ma podłoże ekonomiczne. Strajkujący robotnicy około 200 osób domagają się: zawarcia umowy zbiorowej, podwyżki wynagrodzeń przynajmniej o 20%, wprowadzenie 8 godzin pracy i uznania związku.

Strajk prowadzi miejscowy oddział Centralnego Związku Robotników Przemysłu Budowl.-Drzew.-Ceram. i pokrewnych zawodów w Polsce i ma przebieg spokojny. Nadmienić należy, że dotychczas warunki pracy oraz zarobki robotników były bardzo nędzne. Za 10—12 godzin pracy płacono zaledwie 1,50—2,00 zł. [Ter].

Z posiedzenia Wydz. Wojewódzkiego

Wczoraj odbyło się posiedzenie Wydziału Wojewódzkiego. Obradom przewodniczył wicewojewoda Rakowski. W posiedzeniu tym wzięli również udział przedstawiciele władz niezrzeszonych. Obecny był m. in. dyrektor Izby Skarbowej Gajewski.

W wyniku posiedzenia zatwierdzono dodatkowy budżet Rad Powiatowych w Mołodecznie, Oszmianie i Wilejce, oraz uchwalono szereg uchwał Rad Gminnych i dechów wydziałów powiatowych. Na posiedzeniu tym był również rozpatrywany projekt rozporządzenia wojewody o oświeceniu publicznym w Wilnie.

Na zakończenie posiedzenia członek wydziału wojewódzkiego p. Z. Ruszczyk w imieniu właścicieli nieruchomości oraz mieszkańców dzielnicy Zwierzynieckiej wyraził się do p. wicewojewody z prośbą o interwencję w sprawie przyspieszenia remontu mostu Zwierzynieckiego.

Wycieczki do Wilna

W okresie trwania Wystawy „Radio dla miasta i wsi” przybędą pociągi popularne z Baranowicz (22 bm.), Mołodeczna (22 bm.) Grodna (25 bm.) i Warszawy (25 bm.).

W tym samym mniej więcej czasie Zarząd Kola Miał Pomorskich organizuje wycieczkę prezydentów i burmistrzów pomorskich na kresy wschodnie ze specjalnym uwzględnieniem Wilna. Wycieczka w liczbie około 40 osób przybywa wieczorem 28 bm.

Przyjęciem wycieczki zajmie się Zarząd Miasta, plan zwiedzania opracował Związek Propagandy Turystycznej.

W pierwszych dniach października (3, 4, 5) odbędzie się w Wilnie ogólnopolski Zjazd Związku Powiatów R. P. Trzeci dzień pobytu w naszym mieście kierownictwo zjazdu zarezerwowało na zwiedzenie Wilna i okolicy. Przewodniczący Z. P. T. pokażą gościom z całej Polski Wilno, Troki, Werki i Narocz.

Wreszcie na dzień 11 listopada został wyznaczony do Wilna zjazd członków POW. W tym dniu do Wilna ma przybyć kilka tysięcy uczestników walk o niepodległość.

Zaginiecie

Wczoraj do policji wpłynęło zameldowanie o zaginięciu Antoniego Marcyniaka (ul. Nowogrodzka 10), który wyszedł przed trzema dniami w poszukiwaniu pracy i dotychczas nie wrócił.

O zaginięciu Marcyniaka meldowała jego żona Paulina, która obawia się, że mężowi jej przytrafiło się nieszczęście. [Zd].

Popierajcie pierwszą w Kraju Spółdzielnię Przemysłową w powiecie wileńsko-trackim.

wysłani mają być z Wilna trenerzy i zawodnicy. Przede wszystkim uważa się, że zwrocona na następujące miejscowości: Słonim, Lidę, Baranowicze, Głębokie, Postawy, Święciany i Wilejkę. Jeśliśmy przekonani, że miejscowe władze sportowe przyjdą z pomocą organizatorom boks wileńskiego, którzy, zdając całkowicie sprawę ze znaczenia uprawiania boksu przez młodzież prowincjonalną, chcą zakres swej pracy rozszerzyć na cały teren Polski północno-wschodniej.

Bokserzy pracują

Bokserzy wileńscy od dłuższego czasu trenują. W tym sezonie wyjątkowo wcześniej wzięli się do roboty, szykując się bardzo poważnie do nadchodzącego sezonu. Jeżeli chodzi o imprezy, to przede wszystkim wykorzystane mają być przejazdy zawodników zagranicznych przez Wilno. Chodzi tutaj nie tylko o Łotyszów i Estończyków, ale również i o te drużyny, które udawać się będą przez Wilno do państw bałtyckich. Jest konkretny projekt nawiązania stosunków z pięcioma z Prus Wschodnich. Mają również gościć w Wilnie bokserzy z Boxs Sport Club 1926 roku z Kassen. Niemcy bawędą w Warszawie, a potem przyjadą do Wilna. Sezon bokserów pod każdym względem zapowiada się bardzo dobrze. Właśnie w Wilnie WF zaangażował jeszcze jednego trenera, o którym w swoim czasie już wspominaliśmy. Jest nim Molorski, który prowadzi treningi pięściarzy Elektrytu i jest jednocześnie kierownikiem technicznym kursów pięściarskich w Ośrodku WF. Rwalizacja między trenerami powinna dodatnio wpłynąć na poziom sportu bokserkiego w Wilnie.

I jeszcze jedna uwaga. Bokserzy wileńscy mają szczerzy zamiar zaatakować prowincję przez organizowanie kursów obozów, zawodów i pogadanek teoretyczno-propagandowych. Na prowincję

Stale rozwijająca się p'acówka eksportowa Wspaniały rozstrój „Ardalu”

W dobie kryzysu ekonomicznego zwiększenie ilości zatrudnionych, to wstażnik energii zakładu pracy i odporności na kryzys.

Taką odporność wykazuje niewątpliwie przemysł gumowy „Ardal-Pepege”, prosperujący w Lidzie i Grudziądzu. Prezes zarządu „Ardal-Pepege”, p. Melup, w wywiadzie udzielonym współpracownikom „Goniec Nadwiślański i Głos Pomorski” zaznaczył, że z przejęciem „Pepege” przez „Ardal” uruchomiono wszystkie czynne oddziały i zorganizowano nowe gałęzie przemysłu. Zakłady zatrudniają obecnie 1200 robotników.

„Do wielkich sukcesów „Ardal” „Pe-

pege”, należy zorganizowanie eksportu wyrobów polskiego przemysłu gumowego na rynki zagraniczne. Uzyskane znaczne zamówienia przyczyniają się do składowania naszego bilansu handlowego.

Zakłady mogą odegrać w przyszłości wielką rolę. Prezes Melup zapewnia, że w przyszłości zakłady dadzą pracę tysiącom robotników. Wszystko zależy od zamówień. W tym kierunku dużo się robi.

„Ardal” w Lidzie, zatrudniający 300 robotników wykazuje więc stęły i wielki rozwój, zajmując przedujące stanowisko w krajowym przemyśle gumowym.

Rozgłośnia Wileńska i Społeczny Komitet Radiofonizacji Kraju w Wilnie zapraszają na Wystawę „Radio dla miasta i wsi” — Kasyo Garnizonowe od godz. 11.00 do 21.00.

Estońscy lekkoatleci pokonali Litwę

W międzypaństwowym meczu lekkoatletycznym, rozegranym w Tallinie, reprezentacja Estonii pokonała Litwę 114 : 56.

Dyskusja na temat biegu maratońskiego

Prasa nordycka omawia ostatnio ciekawy projekt Finlandzkiego Związku Lekkoatletycznego, domagający się, by w programie igrzysk olimpijskich dystans maratoński zamienić biegiem na 20—25 km.

Finlandzkie kółka fachowe twierdzą, że bieg maratoński rozegrany na twardych szosach jest niebezpieczny dla zdrowia zawodników. Dlatego Finnowie projektują skrócenie dystansu oraz przeprowadzenie biegu na trasie bardziej miękkiej, prowadzącej przez lasy i łąki.

Prasa szwedzka przedkłada się temu projektowi, wysuwając argument, że bieg maratoński posiada wybitne umotywowanie historyczne i wspaniałą legendę, należy przeto pozostawić go w programie olimpijskim.

DO MATEK

Ze wszystkich więzi zespalających ludzi w oddzielne grupy, jedną z najsilniejszych jest więź wspólnego macierzyństwa. Wiemy dobrze, że są sprawy, w których nikt z nikim się nie może porozumieć, jak matka z matką, że są matczyne troski, którymi nikt tak się zainteresować nie potrafi jak druga matka, że są takie radości, których ukryte dla innych oczu promienie dojrzą niezawodnie oczu drugiej matki, że są takie smutki, w których głębi zejść może tylko druga matka.

Ołóż na zapytanie, czy ociemniałe dzieci w Laskach „nie robią na przykładzie wielkiego wrażenia”, pytanie, które słyszy się tak często, najłatwiej odpowiedzieć językiem matczynym — do Was, Matki.

Ołóż tak, niewątpliwie: zelkniecie się z dziećmi ociemniałymi w Laskach „robi wielkie wrazenie”, jak to brzmi w języku pływających. Robi wielkie wrazenie, jak każde zelkniecie się z czymś wielkim.

To czarodziejstwo miłości, że te dzieci, które w domu nieraz lata całe w łóżku leżą samotnie, nie umiając chodzić i nie nauczywszy się w samotności mówić, bo rodzice całe dni spędzają przy pracy za domem, lub dzieci, które są w swych rodzinach popychane i oszukiwane przez swych — jakże często — okrutnych towarzyszy — dzieci w najlepszym razie odsuwane od wszystkich należnych im wiekowi radości, — tu znajdują pełnię życia: czar samodzielności i odpowiedzialności i prawdę o ważności swego istnienia.

Tak, wielkie wrazenie robi zelkniecie się z tymi pogodnymi, roześmianymi twarzyczkami, w których jedynie tylko oczy nie śmieją się i nie cieszą — te zgasłe lub zamknięte lub zdeformowane oczęta: piękna ich doli, której tu potrafią nadać kierunek ku światłu.

Naprawdę, patrząc na te szeregi wdartych nieszczęściu i ciemności dzieci,

myśli się przede wszystkim o tej sile, która potrafiła to uczynić.

I to jest wstrząsające i to jest otwierające oczy na możliwość istnienia takiej siły. I tego światła, który jest tej siły akumulatorem.

Ale — i tu mówię już wyłącznie dla matek, naszym wspólnym językiem — nie te dzieci ociemniałe mają swe matki, rozsiane po świecie, zagubione w chaosie zdarzeń, matki, żyjące w świadomości, że ich dziecko otacza noc.

Są zapewne matki, które oddawszy swe dziecko ociemniałe do zakładu i przekonawszy się, w jak dobrych warunkach ono tam się znajduje, przyzwyczajają się z biegiem lat do swego nieszczęścia, może nawet rzadko o dziecko się dowiadują. Ale wszak my, matki, wiemy, że zdużyła, co krok spotykana matka nigdy tej rany swego serca nie zasklepi, bo za nią „wszędzie ta nie czarna się przedziela”, „ona w każdym uśmiechu ona w każdym oddechu, ona wszędzie, w modlitwie i w hymnie”.

My, matki dzieci o jasnych, tryskających życiem oczach, pomyślimy o tamtych matkach, którym nie dano tego szczęścia cieszenia się promieniami tych oczu. Które na świat patrzeć muszą po przezierną zasłonę ciemności, w której brodzą ich dzieci.

Pomyślimy o tych naszych siostrach w macierzyństwie i miejmy odwagę nie oddalać od siebie myśli, że oto im na barki złożony został kryzys, które może przez to nas ominąć.

Tam, w Laskach, ociemniało to wiedzą: całe ich wychowanie w dzieciństwie dało im przygotowanie do tego, by w wieku dojrzałym swoją dolę, skupiającą na nich tę czynność, ofiarowali dobro wolnie i by czerpali siłę z wiary w tę ofiarę. I to jest tym jednym z ich wielkości, jakimi się oddycha w Laskach.

Ale te matki, bląkające się po świecie ze swoją nie do zgojenia raną w ser-

cu... one nie mają codziennej podpory atmosfery Lasek, ich krzyż jest przez to jeszcze cięższy, że może najczęściej jest z buntem niesiony.

Jakże my, matki, ten bunt rozumiemy, skoro potrafimy się buntować na samą tylko myśl, że ta ciemność mogła zagać nasze rodzone oczy.

Widziałam kiedyś w Laskach „przed stawieniem matką, trzymającą swe ociemniałe dziecko na kolanach. Przyjechała ja odwiedzić.

To było najsmutniejsze z tego, co kiedykolwiek widziałam w Laskach.

Tam, na scenie, odbywało się przedstawienie, na które została ona zaproszona.

Zapomniała, gdzie się znajduje. Złakniona dotyku swego dziecka dłoń gładziła jego jedwabiste kędziorki i piła oczami jego rozpromienioną twarzyczkę.

Piła zapewne i gorzki i rozpacz, płynący ku jej sercu ściśniętemu od jego zapadłych głęboko oczu. A drugą ręką prowadziła małą łapkę ku swej forebeczce, z której ta rączka łapczywie wyciągała jakieś przywiezione słodycze.

Mówię do Was, Matki, znów językiem matczynym: zrozumiecie mnie lepiej niż ktokolwiek. Że nie obniżalabym w niczym bólu tej matki, kiedy pomyślałaby sobie wtedy z pewną ulgą, że trochę jej jaśnieje w tej oślepiającej ciemności, gdy widzi, że zasnęła małego synka w dobrym ciepłym sweterku, że ma na sobie czyściutki wyszywany fartuszek i ciepłe pończoszki i dobre paniołeczki.

I już chyba nie Wam, Matki, dodać nie trzeba. Chyba tylko powiedzieć dalej, kiedy urządzić będzie Zakład Laskowski zbiorów w całej Polsce. Będzie to w dniach 19—20 września.

Oczywiście, niewidomi w Wilnie skorzystają również, podobnie jak w roku zeszłym, z tej ogólnopolskiej zbiórki.

J. D.

Wileńszczyzna i Nowogródzczyzna serdecznie witały wracające z ćwiczeń oddziały wojskowe

Od szeregu już dni zamieszczamy na łamach naszego pisma korespondencje z prowincji o powitaniu przez społeczeństwo wracających z ćwiczeń oddziałów wojskowych. Wczorajsza pocztą dostarczyła nową wzmiankę korespondencji tego rodzaju.

W KRAŚNEM N. USZĄ. (pow. mołodeczański).

13 września r. b. z inicjatywy wójta gminy kraśnieńskiej p. Kazimierza Krzywobłockiego odbyła się wielka uroczystość spotkania i powitania powracających oddziałów wojskowych.

O godzinie 20-ej przy specjalnie wzniesionej bramie tryumfalnej na trakcie Kraśne—Mołodeczno koło Leśniczówki, zgromadziła się ludność w liczbie około 1500 osób.

Z obu stron bramy długim szpalerem ustawiła się działwa szkolna, Związek Strzel., Zw. Rez., Przysp. Wojsk. Leśników, KFW Straż pożarna, Kompania wojska, ziemianstwo, Rodzina Wojsk. duchowieństwo, zarząd gminny, wszyscy sołtysi z odznakami, przedstawiciele poszczególnych organizacji na czele z Komitetem Obywatelskim.

Przybyłych żołnierzy powitał w gorących słowach p. Kazimierz Krzywobłocki — wójt gminy, wznosząc okrzyk na cześć dzielnej armii i jej naczelnego wodza Marszałka Edwarda Śmigłego-Rydza.

Po odegraniu hymnu „Jeszcze Polska”, nastąpiła uroczystość wręczenia dowódcy więzanki kwiatów, przez działwę szkolną i delegację Zw. Strzel. poczem jedna z uczennic szkoły powszechnej zadeklamowała wierszyk powitalny.

Oddziały wojskowe przeddefilowały pełne radości pomimo zmęczenia, zaś ludność ze swej strony wznosiła entuzjastyczne okrzyki rzucając kwiaty.

Komitet Obywatelski pomimo wielkich trudności technicznych wywiązał się należycie ze swego zadania, brama była ilustrowana udekorowana flagami i zielenią na której umieszczono napis „Witaj Żołnierzu”, zaś przebieg samej uroczystości był wspaniały.

C. S.

W LEBIEDZIEWIE

(pow. mołodeczański).

Dnia 13 bm. miasteczko Lebedziew przybrało odświętny wygląd. Ulice, oraz rynek przybrane flagami zaległy tłumy publiczności. Przy powitalnej bramie zgromadziły się dzieci miejscowej szkoły powszechnej, oraz przedstawiciele instytucji i organizacji społecznych.

Najwięcej wdzięku uroczystości przy dawała działwa szkoły powszechnej. Dzieci bukietami kwiatów zasypywały żołnierzy.

Po przywitaniu p. Pułkownika, w imieniu społeczeństwa przez miejscowego wójta gminy p. Niechwiadowicza, para najmłodszych dzieciaków szkoły powszechnej złożyła, w imieniu działwy swoje powitanie, oraz piękne bukiety kwiatów.

Wojsko, maszerujące po ulicy usypianej kwiatami, na niemilkące okrzyki witającej działwy szkolnej, oraz społeczeństwa, odpowiadało swoimi podziękowaniami i uśmiechami.

N. Ł.

W BUDSŁAWIU

(pow. wilejski).

Na krańcu miasteczka zebrali się tłumy ludności cywilnej, organizacje, związki, młodzież szkolna, z przedstawicielami duchowieństwa, władz państwowych i cywilnych, celem powitania powracających oddziałów.

Ukazały się oddziały z dowódcą na czele, które po zbliżeniu się do wzniesionej bramy powitalnej zostały obispane kwieciami. Do powracających żołnierzy przemówił serdecznie ks. kapelan Hanusiewicz. Następnie powitał wójt gminy oraz odczytał akt, mocą którego rada gminna na wspólnym posiedzeniu nadała ulicy ciągnącej się od toru kolejowego do rynku (około 3 km) nazwy: „ulica Batalionu KOP Budslaw”, za zasługi jakiego Batalion poniósł dla dobra miasteczka na polu kulturalno-społecznym i gospodarczym. Dalej wójt gminy odczytał akt podziękowania dla dowódcy mjr. Eugeniusza Sokolskiego nadany również uchwałą rady gminnej, za zorganizowanie odpustu-kiarmasu, dzięki czemu przyczynił się w wielkiej mierze do podniesienia kulturalnego i gospodarczego gminy Budslaw. Wreszcie przyszedł Zw. Strzel. p. Radwan. Okuszką wręczył dowódcy akordion, imię niem społeczeństwa budslawskiego.

Wśród niemilkących entuzjastycznych okrzyków i deszczu kwiatów przeddefilowały, uśmiechnięte, pełne dumy oddziały.

W POSTAWACH.

Dnia 14-go o godzinie 12-ej odbyła się uroczysta powitalna ulanów, powra-

cających z manewrów. Pod bramą z napisem „Witajcie nam” przemówił wójt gminy oraz wręczono pułkownikowi i żołnierzom moc kwiatów. Na przejeżdżających żołnierzach zgromadzona publiczność oraz dzieci szkolne rzucały kwiaty z okrzykami „niech żyją”.

N. W.

W BARANOWICZACH.

Staraniem Zarządu miejskiego Baranowicz i organizacji społecznych w dn. 14 września została urządzona podniosła uroczystość spotykania i powitania oddziałów wojskowych powracających z manewrów.

Entuzjazm z jakim społeczeństwo witało znalazł swój wyraz w gorącym i podniosłym przemówieniu burmistrza miasta, p. inż. Wolnika, które wzruszyło do łez, nie tylko ludność cywilną, lecz i zahartowane i uzbrojone w cierpliwość żołnierskie serca.

Społeczeństwo zaś miasta wyraziło to w gorącym owacyjnym przyjęciu kwiatami i skromnym poczęstunkiem złożonym z piwa, bułek, kielbasy i papierosów dla każdego żołnierza.

Z organizacji społecznych, które wyruszyły na tę imprezę ze swymi sztandarami najaktywniejszy wziął udział Rodzina Polityczna, Rodzina Rezerwistów i Związek Kupców Polskich. Po uroczystości przyjęcia odbyła się wielka i wspaniała defilada wojskowa, którą przyjmował p. generał Paszkowski wraz z starostą baranowickim p. Wańkowiczem.

W. B.

W SŁONIMIE.

14 bm., o godz. 13.30 przy pięknie udekorowanej bramie, odbyło się powitanie wracających do miasta oddziałów wojskowych. W powitaniu uczestniczyli przedstawiciele władz i urzędów ze starostą powiatowym i burmistrzem miasta na czele, licznie zebrana ludność miasta. Wojsko było witane okrzykami i rzucając kwiatami. Specjalnie serdecznie wi-

taowała na rzecz armii zgromadzona młodzież.

W NIEŚWIEŻU.

14 września społeczeństwo Nieświeża witało owacyjnie pułk ulanów, powracający z manewrów. Na ulicy Piłsudskiego wzniesiono bramę u szczytu której umieszczono napis „Witajcie ulani”. Ludność, przedstawiciele urzędów oraz zrzeszeń, wreszcie młodzież szkół średnich i powszechnych zasypała żołnierzy ulanów na koniach kwiatami. Okrzyki na cześć strudzonych ulanów zagłuszały dźwięki orkiestry i tętent kopyt koni.

W KLECKU.

W tym samym dniu społeczeństwo nadgranicznego Klecka również entuzjastycznie witało oddziały Korpusu Ochrony Pogranicza. Wzniesiono w Klecku na cześć powracających Kopsów trzy barwnie przystrojone bramy. Na twarzach żołnierzy KOP widać było radość z powodu życzliwego i serdecznego powitania.

W LIDZIE.

W dniu 15 bm. społeczeństwo Lidz witało wracające z manewrów wojsko. Już o godz. 11-ej wzdłuż ulicy Suwalskiej, po której miało przechodzić wojsko zebrały się tłumy publiczności oraz szkoły i organizacje społeczne. Na ulicy Zamkowej wybudowano bramę tryumfalną, przy której ustawiły się delegacje różnych szkół organizacji i związków. W imieniu miasta powitał powracające z manewrów oddziały wojskowe burmistrz J. Zadurski. W imieniu administracji p. starosta Miksa szewski. Na powitanie w prostych i serdecznych słowach odpowiedział dowódca miejscowego garnizonu. Defilada oddziałów wojskowych odbyła się na ul. Suwalskiej. Defilujące wojsko młodzież szkolna i społeczeństwo zasypało kwiatami.

KRONIKA

WRZESIEŃ
17
Piątek

Dziś: Św. Franciszka
Jutro: Józefa i Ireny

Wschód słońca — g. 4 m. 55
Zachód słońca — g. 5 m. 33

Spostrzeżenia Zakładu Meteorologii USB w Wilnie dnia 16.IX.1937 r.

Ciśnienie — 759

Temperatura średnia + 12

Temperatura najwyższa + 18

Temperatura najniższa + 9

Opad — 0.7

Wiatr — południowo-zachodni

Tendencja barometryczna — bez zmian

Uwagi — dość pogodnie.

NOWOGRODZKA

— Zarząd Komitetu Miekielewiczowskiego w Nowogródzku składa tę drogą podziękowanie wszystkim, którzy, na skutek odezw Komitetu wydanej do ogółu obywateli w mieście czerwcu r. b., złożyli swe dary i ofiary pieniężne, umożliwiające tym pełnienie naprzód sprawy Muzeum Miekielewiczowskiego i doprowadzenie do należytego stanu Dworku Poety w Nowogródzku, którego remont obecnie jest już dokonany.

Zarząd
Komitetu Miekielewiczowskiego
w Nowogródzku.

— Pożyteczna inicjatywa. Związek Pracy Ob. Kobiet uruchomił roczny kurs krawieży i szycia dla dziewcząt, które ukończyły szkołę powszechną. Opłata wynosi 4 zł. miesięcznie.

— Elektryczność zamiast drzewa. Zarząd Miejski postanowił udostępnić korzystanie z prądu elektrycznego także i dla celów gospodarczych. W najbliższym czasie ma być wprowadzona taryfa blokowa znacznie obniżająca koszt elektryczności. Oby tylko jej starczyło...

— Starania o pożyczkę. Na ostatnim posiedzeniu rady przybocznej przyjęto wniosek tymczasowego burmistrza co do podjęcia starań o pożyczkę w sumie 130 tys. y zł. na zakup silników dla miejskiej el. siłowni.

W tym też sensie proszkuje urzędową notatkę Pat., zamieszczoną 11 bm.

LIDZKA

— Święto PW i WF w Lidzie. W dniu 25 i 26 bm. ma się odbyć w Lidzie Święto Przy sposobieniu Wojskowego i Wychowania Fizycznego, połączone z uroczystością otwarcia stadionu miejskiego.

Program Święta ma być bardzo bogaty udział w nim wezmą organizacje społeczne, młodzież szkolna — PW.

M. in. ma się odbyć pięciobój strzelecki w którym weźmie udział po 5-ciu strzelców z każdej gminy z terenu całego powiatu, od będą się zawody strzeleckie we wszystkich konkurencjach z bronią małokalibrową, zawody młodzieży szkolnej, zawody motocyklistów, zawody modeli latających uczestników kursu modelarstwa szybowcowego, oraz konkursy śpiewacze i taneczne.

Nad przygotowaniem święta pracuje specjalny Komitet pod przewodnictwem burmistrza Zadurskiego i kpt. Grzywacza.

— Komitet Funduszu Pracy w Lidzie z udziałem członków towarzystwa ogródków działkowych odbył przed kilku dniami posiedzenie, na którym rozpatrzył szereg podań rodzin robotniczych, proszących o przydzielenie działek ogródkowych na rok następny. W związku z zwiększającą się liczbą kandydatów na te go rodzaju ogródki, istniejące w roku bieżącym — 182 działki okazały się niewystarczające, to też Fundusz Pracy zamierza w roku przyszłym zająć resztę nie użytków w obrębie miasta na ogródki działkowe dla bezrobotnych.

— Robotnicy „Ardalu” zmierzają do zawarcia umowy zbiorowej. W dniu 12 bm. odbyło się zebranie Klasowej Zw. Rob. Przem. Chemicznego oddziału w Lidzie. Zebranie upoważniło Zarząd Zw. do zakomunikowania Inspektorowi pracy o faktach złamania umowy arbitrażowej, przez dyрекcję „Ardalu” i zażądało od tegoż zarządu opracowania nowych warunków nowej umowy zbiorowej, która ma być przedłożona do akceptacji dyrekcji fabryki.

— Pożar w Lipniskach. W miasteczku Lipniskim pow. lidzkiego wybuchł pożar, który strawił 4 domy mieszkalne i 8 budynków gospodarczych. W ogniu zginęło 18 owiec i 11 świń. Pożar powstał w chlewie należącym do braci Pleńków, prawdopodobnie na skutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem. Ogólne straty wynoszą ok. 10 tys. zł.

— Przeciwno sealaniu gruntów. Prowadzący pomiary gruntów w miasteczku Bielicy inżynier Calidski zameldował na posterunku PP., iż mieszkanka Bielicy T. Gębicka przeszkadza mu w przeprowadzaniu pomiarów gruntu, nie pozwalając stawiać kepeów i wbijać słupków.

— Spłonęło 40 budynków. W dniu 12 bm. wybuchł olbrzymi po ar we wsi Replik, gm. blalohrudzińskiej, którego pastwą padło 19 domów mieszkalnych, 19 stodoł ze zbożem, oraz kilka innych budynków gospodarskich, Spłonęło 5 świń i znaczna ilość łowniarza martwego. Straty ogólne wynoszą 45 tys. złotych. W akcji ratunkowej brały udział 3 straż pożarna. Pożar powstał

Fragment z rozdawnictwa żołnierzom darów przez ludność stolicy.

z przyczyn dotychczas nieustalonych w stodołę Jana Pudzielewa.

— Śmierć ofiary bójki. W dniu 9 bm. w Szpitalu Państwowym w Lidzie zmarł po dokonaniu operacji Zakrzewski Piotr, który w czasie bójki otrzymał ciężkie rany.

— Podrzuciła dziecko. W kol. Półstokach gm. ejzyskiej Bobrowiczówna Jadwiga pod rzuciła swe 4-tygodniowe dziecko Marcinowiczowi Wł., mieszkańcowi sąsiedniej włości.

BARANOWICKA

— Praca społeczna Kół R. R. Zakonczono z Moledzadzi uroczystości prace dziecięca zorganizowanego staraniem i pod opieką miejscowego Koła Rodziny Rezerwistów przy pomocy Rady Powiatowej R. R. i Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet w Baranowiczach. Do „dziecińca” uczęszczało 40 dzieci, którym wydano od 9 lipca do dnia 22 sierpnia br. ogółem 1400 obiadów i 1400 śniadań. Opiekę gospodarczą nad dziećmi sprawowało Koło R. R. w Moledzadzi z pp. B. Mirzejewską, i J. Kollatajową na czele, opiekę wychowawczą p. H. Stępińska, opiekę lekarską lekarz miejscowy p. dr. M. Kapłan, który poza badaniem dzieci po otwarciu i przed zakończeniem dziecińca wygłosił w czasie jego trwania odczyt o higienie oraz udzielał matkom wiele praktycznych wskazówek co do zdrowia dzieci i higieny ogólnej. Dziecińca mieścił się w lokalu szaty powszechnej, zajmując dwa duże sale i kuchnię. Członkinie Fola R. R. pełniły kolejno dyżury w dziecińcu.

A. D.

NIEŚWIESKA

— Ostatnio zanuknięto na terenie powiatu nieświejskiego 9 dziecińców letnich w następujących miejscowościach: Wojniłowice, Łań, Bychowszczyzna, Szczepieze, Orda, Domatkanowice, Balwań Mała, Onoczki i Chwojowo. Ogólna ilość dzieci przebywających w dziecińcach ponad 200.

— Ręka w trybach maszyny. We wsi Łazowice, gm. łafskiej wskutek nieuwagi przy pracy w wiatraku tryby pochwyliły za rękaw Szczurkowskiego Aleksandra lat 17 i zmiażdżyły mu prawą rękę. Nieszcześliwego chłopca odwieziono natychmiast do szpitala ocwiałowego w Nieświeżu.

— Ofiary na pogorzelców. W związku z pożarem, który niedawno zniszczył doszczętnie 52 budynki mieszkalne i tyleż zabudowań gospodarczych wraz z narzędziami rolniczymi na szkodę mieszkańców wsi Podlesie, gm. horodziejskiej, gospodarze okolicznych wsi idąc z pomocą pogorzelcom zebrałi 5000 kg zboża. Między innymi według oświadczenia wójta gminy A. Sokołowskiego jeden z rolników przywiózł w porze wieczorowej i złożył niespostrzeżenie bezmiennie przed domem soltysa 360 kg. zboża pierwszego gatunku na pomoc siewną pogorzelcom.

— Kradzież u prawosławnego księdza. Nieznanej sprawy w porze nocnej dostał się przez wyważone drzwi do plebanii ks. prawosławnego w Horodzieju Gurowskiego, na szkodę którego skradli okrycia zimowe, biżuterię oraz 400 zł. gotówki.

WOŁOŻYŃSKA

— Pobity przez rdzonych braci. — Szakun Włodzimierz zam. we wsi Adampol, gm. wołozyńskiej został pobity przez swoich rdzonych braci na tle nieporozumień rodzinnych Braciszkwie Antoni, lat 19 i Jan, lat 18 w czasie bójki złamałi Włodzimierzowi kość przedramienną prawej ręki.

— Przecięcie kabla elektrycznego. Kondratowicz Franciszek pomocnik kierownika samochodu „Kina Objazdowego” przy DOK III w Grodnie zameldował na posterunku w Wołożynie, że podczas wyświetlania filmu propagandowego na rynku w m. Wołożynie nieznany sprawca przeciął kabel przewodu elektrycznego, łączący aparat „Kina” z siecią elektryczną, wskutek czego spowodował stratę na sumę 100 zł.

O dokonanie tego czynu meldujący podejrzewa Mytenisa Aleksandra, zamieszkałego w Wołożynie.

— Chciał odebrać sobie życie z powodu zawodu w miłości. 4 bm. o godz. 21 w m. Wołożynie przy ul. Piłsudskiego 14 w mieszkaniu Andrzeja Grzegorza roz-

legł się huk strzału rewolwerowego. — Po wejściu do mieszkania stwierdzono, że to Andrzej Grzegorz, biuralista, kawałar łargnął się na życie strzelając w okolicę serca.

Desperata natychmiast przewieziono do szpitala Sejmikowego w Wołożynie. Stan zdrowia nie budzi obaw. Powodem łargnięcia się na życie był zawód miłośny.

— Wypita esencji octowej w celach samobójczych. Kwiatkowska Rufina lat 28, mężatka zam. w Iwieńcu łargnęła się na życie, wypijając flaszeczkę esencji octowej.

Powodem tego kroku było porzucenie jej przez męża.

WILEJSKA

— Wilejka przygotowuje się do Święta KOP. W związku z przypadającym w dniu 12 października świętem KOP. zostało zwołane zebranie przedstawicieli organizacji, na którym omówiono sprawę daru społeczeństwa dla stacjonującego w Wilejce wojska.

Powzięto uchwałę, iż zostanie zakupiona srebrna sygnalówka wraz z ozdobnym porczykiem.

Realizację uchwały powierzono specjalnemu komitetowi w składzie pp. Henszelowa, prezes powiatowy Zw. Strzel. Łaskowski, kom. pow. Z. S. ppr. Jankun i wiebur mistrz Bryl.

ŚWIECIAŃSKA

— Zjazd powiatowy OZN w Świecianach odbędzie się w dniu 19 bm. pod przewodnictwem prezesa tymczasowej Rady Powiat. p. Tomasza Zana. [Ter].

— Personalne. Inspektorem szkolnym w Świecianach został mianowany p. F. Jelec b. dyrektor gimnazjum polskiego w Poniewieżu. Dotychczasowego inspektora p. R. Żyżnińskiego przeniesiono do jednego z powiatów centralnych. [Ter].

— Personalne. Dotychczasowy referent kulturalno-oświatowy baonu KOP Nowo—Świeciany ppor. Jan Brzozecki opuszcza stanowisko, by objąć kierownictwo szkoły powszechnej w Poszumieniu.

— Brak mąki pszennej do wypieku bułek, szczególnie w piekarni Kulińskiego i Rodziewiczów w Nowo—Świecianach jest tłumaczony stanowiskiem właścicieli miejscowych składów zbożowych, którzy tym piekarzom odmawiają sprzedaży potrzebnej mąki nawet za gotówkę. Współwłaściciele tej otwartej niedawno chrześcijańskiej piekarni są zmuszeni nabywać mąkę aż w Świecianach, odległych o 12 km. Jak wiemy, w Nowo—Świecianach hurtowe składy zbożowo-mączne są w rękach żydowskich. Właścicielami twierdzą, że podobny (anormalny w warunkach tutejszych) stan trwa od chwili porozumienia się piekarzy żydów z handlarzami mąki i na podłożu konkurencyjne.

— Spółdzielnie Mleczarska zorganizowana w Igualinie. Do Zarządu Spółdzielni wybrano: p. E. Jeleniewskiego — wójta gminy Daugieliszki, p. Z. Popiniga — rolnika i p. J. Paukszt — rachmistrza Kasy Stefczyka w Igualinie. Kierownikiem Spółdzielni został p. Śnieżko.

— Skupu turzonych wieprzy wagi ponad 100 kg dokonuje Powiatowy OTO i KR w Świecianach placąc od 1,05 zł. do 1,20 zł. za 1 kg żywej wagi.

— Pociąg popularny z Turmont do Wilna organizowany jest w dn. 16 bm. Odjazd z Turmont rano dnia 16 bm., powrót z Wilna wieczorem dnia 17 bm.

— Wypodny syn dotkliwie pobit swego cęca Michała Czuczurko, ze wsi Poszumień, gm. kollyniańskiej. Sprawą zainteresowały się odnośnie władze sądowo-śledcze.

POSTAWSKA

— Nowym inspektorem P. Z. T. W. na powiat postawski został mianowany p. Witold Łukasiewicz.

WOŁKOWYSKA

— Oddział Zw. Rezerw. w Wołkowysku zakupił instrumenty orkiestry dętej. Dokonanie stosunkowo dużego wydatku, przekraczającego 1000 zł. tylko z własnych funduszy świadczy o doskonałej organizacji pracy oddziału, który ponadto ma własną bibliotekę, radio i t. p.

KRONIKA

WILEŃSKA

— Przepowiednia pogody na 17. IX. 37 r.: W dzielnicach wschodnich jeszcze dość pogodnie, rano mgły. W póżniejszych — pogoda naogół chmurna i mglista z drobnymi gładziedzie deszczu, zwłaszcza w godzinach porannych. Chmury warstwowo-głębiście. Podstawa chmur niskich około 600 m. Widzialność reno słabsza, w ciągu dnia dobra. Nieco ciepłej.

DYŻURY APTEK:

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki:
Sokołowskiego (Tyzenhauzowska 1); S-ów Chomiczewskiego (W. Pohulanka 25); Miejska (Wileńska 23); Turgiele 1 Przedmiejskich (Niemiecka 15); Wysockiego (Wielka 3).
Ponadto stale dyżurują apteki: Paka (Antokolska 42); Szanłara (Legionów 10) i Zajczkowskiego (Witoldowa 22).

HOTEL „ST. GEORGES”
W WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach

Hotel EUROPEJSKI
Pierwszorzędny — Ceny przystępne.
Telefony w pokojach Winda osobowa

KOŚCIELNA.

— Wyjazd pielgrzymki do Częstochowy. Wielka pielgrzymka do Częstochowy K. S. M. wyrusza dziś, t. j. w piątek dnia 17-go września o godz. 12-ej po krótkim nabożeństwie i poświęceniu sztandaru Katolickiego Stowarzyszenia Mężów w Ostrej Bramie przez J. E. ks. arcybiskupa metropolity Romualda Jastrzykowskiego. Uczestnicy pielgrzymki — proszeni są o przybycie do Ostrej Bramy na godzinę 12-tą po czym procesjonalnie wyruszą na stację kolejową. Powrót pielgrzymki w niedzielę dnia 20 września o godz. 9 m. 50 rano.

MIEJSKA.

— Magistrat projektuje rozszerzyć tegoroczny program układania jezdni przez ułożenie chodników również na zaul. Sw. Michałskim. Roboty mają być wykonane całkowicie jeszcze w ciągu bieżącego roku.

Układanie kostki kamiennej na ul. Bazylińskiej posunęło się już bardzo daleko i niedługo roboty zostaną zakończone. Otwieranie tej ulicy dla ruchu kołowego nastąpi prawdopodobnie w dniu 2 października.

W najbliższym czasie magistrat przystąpi do układania nowych chodników i krawężników na ul. Mickiewicza na jej odcinku od placu Marszałka Piłsudskiego do mostu Zwierzynieckiego. Chodniki na tym odcinku naszej principalnej ulicy są bardzo zniszczone i od dawna wymagają zamiany.

— Zwierzyniec będzie miał wodę. Wczoraj cała dzielnica zwierzyniecka przez cztery godziny pozbawiona była dopływu wody. Stało się to na skutek robót restauracyjnych prowadzonych na moście Zwierzynieckim. Pod mostem tym przechodzi rura zasilająca Zwierzyniec w wodę. Podczas robót dopływ wody musiał być zahamowany. W związku z tym rozszedł się wśród mieszkańców Zwierzynca alarmujące pogłoski, że dzielnica ta na dłuższy czas pozostanie bez wody. Jak się dowiadujemy ze źródeł miarodajnych, pogłoski te w najmniejszym stopniu nie odpowiadają prawdzie. Dopływ wody na Zwierzyniec odhwywać się będzie normalnie.

— Opieka nad dzieckiem i młodzieżą. — Odbyło się posiedzenie radzieckiej Komisji

Dokoła tragedii na torze kolejowym W ilno — Kolonia W ilńska

Wczoraj donieśliśmy o wstrząsającym samobójstwie dwojga młodych ludzi na torze kolejowym między Wilnem a Kolonią Wileńską.

Jak wiadomo popełnili samobójstwo 17-letnia Eugenia Popkówna i niejaki Henryk Rotkiewicz żonaty, mieszkaniec Warszawy.

Zaznaczyliśmy, że według wszelkiego prawdopodobieństwa to samobójstwa było romaniczne. Dochodzenie potwierdziło to przypuszczenie.

Jak nas informują Popkówna od dawna już znała Rotkiewicza. Poznała go. w N. Wilejce, gdzie odbywał służbę wojskową.

Popkówna wiedziała, że człowiek ten jest żonaty. Kilka razy posłała go zaważać z nim.

Młodzi ludzie w czasie wspólnych spotkań uplanowali widocznie samobójstwo. Henryk Rotkiewicz 13 bm. zdezerterował z wojska, ukrywał się wraz z Popkówną. Były to ostatnie dni ich krótkiego „szczęścia”.

Opokównie wszyscy znajomi wyrażają się bardzo dobrze. Wszyscy ją lubili.

Wielu też wiedziało o jej nieszczęśliwym romansie.

Wczoraj przybyli do Wilna z Kraśnegu n-Uszę rodzice Popkówny. Złotki jej do dokonaniu sekcji wydane zostały rodzinie.

Eugenia Popkówna nie była uczenicą gimn. krawieckiego

Tragicznie zmarła Eugenia Popkówna była uczenicą III klasy Szkoły Przemysło wo-Handlowej im. E. Dmochowskiej w Wilnie i szkołę tę ukończyła w czerwcu br. Klasa 3 była ostatnią klasą tej szkoły, która uległa zlikwidowaniu i już nie istnieje.

Na miejsce Szkoły Przemysł-Handl. I w tym samym gmachu powstało rozwinięte gimnazjum krawieckie, do którego organizacyjnie „przyczepiono” wygasającą klasę byłej Szkoły Przem-Handl., stąd na legitymacji Popkówny była pieczęć Gimnazjum Krawieckiego. Jednakże Popkówna uczenicą tegoż gimnazjum nie była.

KINA I FILMY

ZABRONIONE SZCZĘŚCIE

(Hellas).
Tematy patriotyczne — wbrew pozorom — są niezwykle trudne do filmowania i wymagają ogromnej subtelności podejścia. Wdzieliśmy tyle ładnych filmów patriotycznych, propagujących miłość kraju, wolności i t. d., że nawet — pomimo bliskości tematu — krytycznie ustosunkowaliśmy się do naszych własnych zbyt ostrych i nazbyt krzykawych „nienawiści do Moskale”. Ostatnie — żyjemy w czasach pokoju — i poprostu niezdolni jesteśmy „bawić się” przez dłużej godziny w kinie podobnie przeszarżowanym fanatyzmem, jaki pokazano nam w „Zabronionym szczęściu”.

Irlandczyk kocha Angielkę, irlandzkie dzieci psują jej samochód „ona” spędza z „nim” rozkoszne sam — na — sam, potem go wystawia pod kule — powstańca ściga ją po dachach tysiące żołnierzy, powstaniec jedzie na układy, zapewnia wreszcie swemu krajowi pokój — i wtedy go mordują.

Oto przykład, jak ze szlachetnego tematu można zrobić budzącą ciężką, niestrawną i niesmaczną naiwną.

Zagadnienia „miłości po przez granice” nie rozwiązano zupełnie. Tyle tylko, że kochankowie odmiennie na wszystkie przypadki słów: ojczyzna, Anglia i Irlandia. Takie żonglowanie wartościami nie prowadzi do żadnej syntetycznej, nie mającej żadnego artystycznego czy filozoficznego sensu — jest karygodną łatwizną, która nie widać nie budzi.

Bohaterka — poza miłą twarzą — nie ma tu naturalnie nie mogła wyrażać. Jej partner także — nawet w momentach lirycznych — starał się mieć bombierską fizjognomję.

Było nawet kilka ładnych zdjęć, ale i te nie zdołały stonować ponurych myśli, jakie obudziła całość.

Nad programem wesoła barwna rysunkówka, Pat, oraz, oglądany w innych kinach, długi i męczący referat ilustrowany o „ojczyźnie” — z ciągle powtarzającym się wyrażeniem „Krawędź kola”. Czyżby istniał rekordzista, który odkrył w kole coś podobnego? Ciekawej wab.

Rutynowy NAUCZYCIEL MUZYKI
udziela lekcji gry na fortepianie
— Ceny przystępne
ul. Jagiellońska 8 m. 22, g. 4-6 dp.

TELEGRAM.

Kino „CASINO” Wi'no.

Akceptujemy „ZIEMIĘ BŁOGOSŁAWIONĄ”
Metro Goldwyn Mayer

KOMUNIKAT.

Niniejszym podaliśmy do łaskawej wiadomości P. T. Publiczności, iż zdobyliśmy wyjątkową możliwość wyświetlania w Wilnie najpożądniejszego dzieła filmu 1937/38 wspaniały epos życia Wschodu

ZIEMIA Błogosławiona

z **Paulem MUNI** i **Luizą Rajner** w rolach głównych.
Premiera już wkrótce. Dyrekcja kina „CASINO”

TEATR I MUZYKA

TEATR MUZYCZNY „LUTNIA”.
— Dziś po cenach propagandowych grana będzie klasyczna operetka Planqueta „DZWO NY Z CORNEVILLE”.

— Jutro wraca na repertuar mała operetka Leo Falla „ROZA STANBULU”.

— „NOC W WENECEJI” grana będzie jako przedstawienie z cyklu propagandowych w powiekszeniu najbliższy.

— INAUGURACJA SEZONU ZIMOWEGO nastąpi w dniu 15 października wystawieniem słynnej operetki Abrahama „KWIAT Hawaju”.

— WYSTĘP ARTYSTÓW Opery Warszawskiej odbędzie się w „Lutni w dwóch słynnych i popularnych operach, a mianowicie „RIGOLETTO” i CYRULIK SEWILSKI”.

A b ć się w „Sadny Dziś” mż??

Onegdaj podczas święta żydowskiego — Sędnego Dnia na ulicy Niemieckiej wydarzył się następujący wypadek:

Jaś Barysznik, Rydza Smigłego 84, członek socjalistycznej organizacji robotniczej „Bund”, na przekór święconym tradycjom zwyczajom, stanął pośrodku ulicy Niemieckiej i sprzedawał partyjną gazetę „Bund”, ukazującą się w Warszawie, „Folks-cajtung”.

Przebiegający obok S. ołom Leweter, zapalony członek organizacji rewizjonistycznej i socjalistycznej w Wilnie, nie mógł znieść tego widoku i zbliżywszy się do Barysznika, wyrwał mu z rąk gazety, które zaczął niszczyć. W obronie Barysznika stanęli jego towarzysze ideowi, Do Lewetera natomiat przylaczyli się inni rewizjoniści. Ostała hójka, w czasie której wszystkie wydawnictwa partyjne zostały zniszczone.

Kres awanturze położyła policja. (c)

W biały dzień wywieszono czerwoną płachtę

Jednym ze stałych i naturalnie nie pośladających żadnego znaczenia tricków komunistycznych jest wywieszanie czerwonych transparentów na ulicach miasta. Wywrotowcy wyspecjalizowali się w tym „fachu”.

Wczoraj koło godziny 12-j w czasie wywołanego ruchu na ul. Żawalnej, nieznanym sprawcy zarzucili na druty telegraficzne czerwoną płachtę z napisami i zbiegli, zanim przechodnie zorientowali się o co chodzi.

Na miejsce wypadku musiano sprowadzić drabinę mechaniczną straży ogólnowej przy pomocy której komunistyczna flaga została uniesiona.

W tymże dniu na ul. Wielkiej i Niemieckiej policja zatrzymała kilku wywrotowców, którzy rozrzucaли płotki. (c)

RADIO

PIĄTEK, 17 września 1937 r.

6.15 — Pieśń por.; 6.18 — Gimnastyka; 6.38 — Muzyka; 7.00 — Dziennik por.; 7.10 Muzyka; 8.00 — Audycja dla szkół; 8.10 — 1.15 — przerwa
11.15 — „Zrękwiny w Czarnolesiu” — słuchowisko dla szkół; 11.40 — Toscanini dyryguje; 11.57 Sygnał czasu; 12.00 — dzień ić południowy; 12.15 — „O zbiorze i przeobrażeniu okopowych” — pogad.; 12.25 — Koncert w wykonaniu orkiestry wileńskiej, transmisja z wystawy; 12.00 — Piotr Czajkowski, wyjątki z baletu „Jeziro Łabędzie”; 13.15 — Mała skrzyneczka, prowadzi ciocia Hala; 13.25 — Jerzy Bizet, „uita „Arleżanka”; 14.05 — 15.00 — przerwa.
15.00 — Jazzowa orkiestra B. B. C.; 15.10 — życie kulturalne; 15.15 — „Wybór narzeczonej” dokonanie noweli Hoffmanna; 15.25 — Z operetki Pawła Abrahama; 15.45 — wiadomości gospodarcze; 16.00 — rozmowa z chórami; 16.15 — muzyka salonowa; 16.45 — życie jak przed dwadzieścia laty — reportaż z Palestyny; 17.00 — koncert; 17.50 — Czy bakterie chorują? — pogad.; 18.00 — Dokąd i jak jechać? prowadzi E. Piotrowicz; 18.10 — Recita wolonczelowy Arnolda Roelzera; 18.40 — program na sobotę; 18.45 — wiadom. sport.; 18.50 — pogadanka; 19.00 — audycja żołnierska; 19.30 — pieśni polskie w wykonaniu Mięczyława Saleckiego; 19.50 — wiad. sport.; 20.00 — „Z operetki”; ok. 20.45 — (w przerwie) dziennik wieczorny; 20.55 — „Radio dla miasta i wsi”, reportaż „Witolda Sławomirskiego”; 21.45 — „Księża postów” — kwadrans poświeci; 22.00 — recital skrzypcowy Feliksa Fvle; 22.25 — Pieśni Carmencity (hiszpańskie pieśni ludowe); 22.50 — ostatnie wiadomości; 23.00 — tańce; ok. 23.10 (w przerwie) „Praszkę na dobie”; 23.30 — zakończenie

SPRZEDAJE SIĘ

z długiem bankowym
dom murowany
piętrowy z ogródkiem kwiatowym koło kośc. św. Piotra i Pawła. O warunkach do wiedzieć się: Urząd Wojewódzki, pokój 50

Przetarg

Zarząd Miejski w Nowej Wilejce ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie instalacji elektrycznej około 100 punktów świetlnych w reżni i bekonarni.

Otwarcie ofert nastąpi w dniu 27 września 1937 r. o godz. 12 w lokalu Zarządu Miejskiego, do którego do terminu należy złożyć oferty w załączonych kosztach, oraz wadium w wysokości 3 proc. sumy oferowanej.

Druki kosztorysów otrzymać można w biurze Zarządu Miejskiego codziennie od godz. 10-12 za zwrotu kosztów, gdzie można informować się o przetargu i przetargu projekty.

Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu, zlecenie robót w zmienionym zakresie i dowolny wybór oferenta.

Burmistrz
(—) J. RZEPIELA

KONRAD TRANI

19

ZEMSTA

Ten chyba będzie wiedział Kolega Henriego po fachu i utrzymuje z nim bliższe stosunki.

— Siedzi pewnie w barze przy rue Bossu! — odrzyknął Gaston, mocniej przygarnął do siebie dziewczynkę, która mu towarzyszyła i ruszył dalej.

— Czy pracuje?
— Niel — usłyszał jeszcze Piotr, poczem Gaston znikł w różnokolorowym tłumie.

Piotr dał rozczarowanemu szoferowi drobną monetę i poszedł piechotą w kierunku rue Bossu.

Młody człowiek o bujnej, czarnej grzywie zerwał się, kiedy Piotr bez słowa przywitania zajął miejsce przy jego stoliku.

— Ach, to ty, Pierre Barroux!
— Bez pracy, co?

Wyraz niechęci nie zniknął przy tych słowach z jego twarzy. Henri był niewątpliwie pięknym mężczyzną. Miał ciemne oczy, cienki rasowy nos i wspaniałą czuprynę. Odznaczał się przyletem pewną elegancją, która rzucała się w oczy pomimo bardzo zniszczonej odzieży.

Piotr skinął na kelnera i zamówił obfitą, pożywną kolację dla siebie i dla muzyka. Postawił nawet

ostrygi i flaszkę dobrego wina. Jednakże pomimo wysiłków nie udało mu się przełamać nieufnej rezerwy Henriego. Skrzypek nie wzbraniał się przed poczęstunkiem, ale wyraz jego twarzy nie uległ żadnej zmianie.

— Gdybym miał pracę, nie siedziałbym tutaj — padła burkliwa odpowiedź. Henri miał twardą wymowę, która zdradzała, że pochodzi z prowincji południowych.

— Tak. Jesteś spryciarz, który nie wsiąkł jeszcze ani razu.

— I nie wsiąknę tak prędko — zapewnił go Piotr nie bez pewnej pychy. — Słuchaj, Henri, chcę ci zaproponować pewien interes.

— Strzelam bardzo celnie, ale nie będę strzelał. A do włamywania się szkoda mi rąk. Już wolę grać na skrzypcach.

— Nie przerywaj mi, głupcze! Czy ja nie wiem, że spluwa to niebezpieczna zabawka? Zbyt niebezpieczna na to, żeby ją zabierać na robotę... Gdybym potrzebował kogoś do pracy, byłbym się do ciebie nie zwracał. Znam zdutniejszych!

— Więc czego chcesz?

— Szukam młodego człowieka o dobrych manierach. Ale koniecznie wrodzonych! W przeciwnym razie pierwszy deszcz zmyje z niego cały — jak to się mówi... savoir faire. Otóż młody ten człowiek otrzyma ode mnie należytą wyprawę, jak również pięknie brzmiący tytuł i wybierze się w podróż po Afryce.

Ale nie pojedzie do Heluanu, ani do Kairu! O nie, młody arystokrata wybierze jakąś mniejszą miejscowość, będzie polował na lwy, albo coś w tym rodzaju...

— Jestem za polowaniem na lwy — zauważył Henri.

Piotr udawał, że nie wyczuwa w jego głosie nuty sarkazmu.

— Jeszcze się o tem pogada — odparł nalewając sobie lampkę Chablis Clos i sposobiąc się do ataku na pieczoną kurę. — Po parotygodniowym pobycie na Czarnym Łądzie młody człowiek wsiedzie na statek i pojedzie do Londynu. Po drodze, w Calais albo w Dover, przyłączy się do niego jego kamerdyner, Pierre... (Przy tych słowach Piotr skłonił się nieznacznie, ale z należnym respektem)... poczem obydwaj staną w jednym z londyńskich hoteli. Musi to być hotel bardzo wytworny, ale nie z kategorii tych, które ze względu na ceny zarezerwowane są wyłącznie dla amerykańskich królów przemysłu i międzynarodowych hochsztaplerów. Nie, młody człowiek zamieszka w hotelu, gdzie stają ludzie elegancy i nobliwi, ale zmuszeni do liczenia się z groszem. W jakiś czas po przyjeździe do Londynu wierny sługa Pierre rozpocznie starania, mające na celu spieniężenie rodowych klejnotów swego zubożalego pana. Podczas gdy on krzątać się będzie około interesów, inni pan hrabia rzuci się w wir towarzyskiego życia, będzie uprawiał grę w golfa... Grasz chyba w golfa? (D. c. n.)

KSIĄŻĄTKO

CASINO

Dziś. Tytan sezonu
1937-38, który por-
wie wyobraźnię
serca

Tylko u nas uroczy film polski
i piękny kolorowy nadprogram.

HELIOS

Dziś Potężny dramat miłosny

Zabronione szczęście

Nad program: Dodatek kolorowy i aktualia.

SWIATOWID

Nowy triumf
króla pieśni

W BLASKU SŁONCA

Dzieło szarego człowieka, którego talent wyniósł na wyżyny Nad program: Aktualia

DGNISKO

Dziś czarująca, piękna lek marzenie PAT PETERSON i ulu-
biony amant NILS ASTNER stworzyli genialną cudowną kre-
ację pełną miłości, muzyki i słodyczy w filmie p. t.

OSTATNIA SERENADA

UROZMAIŁONE DOPATKI. Przez scenę o 4-ej, w ul. 1 i 8 w. o 2-ej.

Tabela loterii

7-my dzień ciągnięcia 4-ej klasy 39-ej Loterii Państw.

I i II ciągnięcie

Główne wygrane

30.000 zł.: 147881
10.000 zł.: 41689 147748
5.000 zł.: 68446 106384 149121
168122
2.000 zł.: 32441 47665 49713
71752 74179 75084 123520 115087
152723 160668
1.000 zł.: 1563 9535 11375
12998 16281 28899 32149 40868
47182 53276 56166 63249 69564
84014 85207 103755 108534
117578 120333 120567 129313
143991 144123 146714 149384
160843 163420 165075 171086
179543 183614 185339 190594
190926

Wygrane po 200 zł.

19 55 65 271 74 99 635 49 752 1035
39 595 660 728 953 2003 103 443 536
43 650 742 837 48 61 3034 155 476
525 82 703 849 4424 579 663 810 26
355 86 5223 474 532 36 911 6024 217
379 546 62 861 79 904 7072 311 63
76 95 738 48 53 871 84 8030 187 274
75 500 867 915 9087 185 210 35 39
18 64 95 354 805 43 927 67 70
10045 100 14 336 46 61 527 69 616
97 11052 290 303 76 418 24 518 794
898 12142 255 303 405 24 553 97 656
718 824 91 12 29 13055 215 78 446
665 738 79 828 915 14016 146 98 234
416 36 51 666 928 15011 44 120 61
291 402 59 78 517 16319 530 676 90
91 912 50 17209 37 333 44 425 566
72 609 25 47 829 18106 33 254 369
414 561 55 72 643 906 19024 146 92
251 456 693 823 37 33

20041 193 586 87 732 959 64 21185
330 484 521 37 765 99 840 910 15 62
22160 205 76 634 54 57 23050 133
40 260 62 436 580 674 893 24035 113
202 81 346 452 63 67 93 98 610 792
25097 196 299 314 25 68 424 616 716
19 86 910 56 26023 96 360 625 911
27092 201 38 908 74 477 96 580 94
770 947 28012 142 243 303 77 455
674 29110 22 565 626 733 89

30339 47 54 73 435 48 582 603 850
70 31178 202 317 88 409 533 780
834 59 61 32278 50 38 640 746 33181
242 559 600 22 37 706 10 963 84080
118 227 83 98 456 574 819 53 910
35005 361 84 684 745 847 48 913
38306 72 401 9 517 652 5 88 748 985
37110 14 39 203 36 368 594 651 767
88 854 69 76 921 94
38073 101 304 433 513 22 39 83
601 906 39003 8 167 308 71 61 816
81 952 40453 54 683 768 901 6 42
41371 476 771 806 83 42205 30 64
421 78 502 86 658 43012 14 145
287 391 696 739 910 47 44106 203
364 90 473 679 701 90 947 45161
265 847 640 878 40866 241 97 460
675 901 47197 260 316 438 62 515
78 88 620 43 710 833 54 48048 121
719 964 87 49131 22 221 361 87
425 543 965 50114 87 212 62 365
428 33 648 51031 76 407 607 705
818 964 52119 99 246 72 568 578
604 835 994 53036 291 447 538 53
692 860 994 54046 280 391 443 57
604 36 735 814 998 55037 69 73 96
278 85 534 752 804 5 954 59 96
56029 64 203 34 340 466 70 584
737 95 99 842 999 57060 113 87 65
267 358 406 18 513 638 763 843
58073 463 526 33 80 85 668 96 748

REDAKCJA i ADMINISTRACJA

Konto P.K.O. 700.312 Konto rozrachunkowe 1, Wilno 1
Centrala — Wilno, ul. Biskupa Bandurskiego 4
Redakcja tel. 79 — godziny przyjęć 1—3 po południu
Administracja: tel. 99 — czynna od godz. 9.30—15.30
Drukarnia: tel. 3-40. Redakcja reklamów nie zwraca

Oddziały

Nowogródek, ul. Kościelna 4
Lida, ul. Zamkowa 41
Baranowicze, ul. Mickiewicza 1
Przedstawiciele: Klec, Nieśwież, Stoniń,
Szczuczyn, Stołpce, Wołożyn, Wilejki

Handel i Przemysł

— CENTRALA ZAOPATRZEŃ OGROD-
NICZYCH — Wilno, Zawalnia tel. 21-48,
to twój najlepszy doradca fachowy. Przy-
jmujemy zamówienia na drzewka owocowe.

TERAZ CZAS sadzić truskawki i białiny,
zamawiać drzewka owocowe. Poleca ogro-
dnicstwo W. WELER, Wilno, ul. Sadowa 8
tel. 10-57. Sz. Kl. zapraszamy odwiedzić na-
sze szkółki. Cenniki wysyłamy bezpłatnie.

Polska wytwórnia OBUWIA W. NOWIC-
KI, Wilno ul. Wielka Nr. 10 poleca obuwie
szkolne, sportowe, pantofle ranne, gimna-
styczne i treningowe.

Nauka i Wychowanie

Prywatna Koedukacyjna Szkoła Powszechna
„NASZA SZKOŁA” i PRZEDSZKOLE

B. MACHCIEWICZOWEJ
ul. Mickiewicza 19—22.

Przyjmuje zapisy codziennie od 11—14
Bezpłatne komplety jęz. francusk. i niemieck.

STUDENTKA MATEMATYKI udziela le-
kcji — specjalność przygotowań do ma-
tury. Wiadomości w Administracji „K. W.”

PRACA

POSZUKUJE POSADY do małej rodziny
w charakterze pokojowej lub do wszystkiego.
Oferty proszę kierować do administracji
„Kurjera Wileńskiego” pod „Młoda”.

LEKARZE

DOKTOR MED.

J. Piotrowicz-Jurczenkowa

Ordynator Szpitala Sawicz. Choroby skórne,
weneryczne i kobiece, ul. Wileńska Nr. 34,
tel. 18-66. Przyjmuje od 5—7 wiecz.

DOKTOR

Blumowicz

choroby weneryczne, skórne i moczopłciowe
ul. Wielka 21, tel. 921. Przyjmuje o dgodz.
9—1 i od 3—8.

DOKTOR

Wolfson

Choroby skórne, weneryczne i moczop-
łciowe. Wileńska 7, tel. 10—67. Przyjmuje
codziennie od 5—8, w niedzielę od 9—12.

Kupno i sprzedaż

KUPIĘ DOMEK murowany na własnej
ziemi z ogródkiem, niedaleko centrum, w ce-
nie do 10 tys. zł. (może być dług bankowy).
Oferty kłaść do Administracji „Kurjera
Wileńskiego” pod „J. G.”

DO SPRZEDAŻI na Zarzeczcu domek
z ogródkiem owocowym. Adres wskazuje Ad-
ministracja „K. W.”

RÓŻNE

ZGUBIONY dowód os. b. w. wydany
przez Starostwo Grodzkie w Wilnie na
imię Jadwigi Bizunowicz — unieważnia się.

W CZASIE POŻARU dnia 15 maja r. b. w
Miorach zagubiony został kwit Nr. 65733,
wydany przez Zakład Zastawniczy K. K. O.
w Wilnie na imię Anny Alfes — unieważnia
się

AKUSZERKI

AKUSZERKA

Maria Laknerowa

Przyjmuje od godz. 9-ej rano do godz. 7-ej
wieczorem. Ul. Jakuba Jasńskiego 5—18
róg Ofiarnej, obok Sądu.

AKUSZERKA

Śmiałowska

oraz Gabinet Kosmetyczny, odmładzanie
cery, usuwanie zmarszczek, wągrows, pie-
gów, brodawek, łupieżu, usuwanie tłuszczu
z bioder i brzucha, kremy odmładzające,
wanny elektryczne, elektryzacja. Ceny przy-
stępne. Porady bezpłatne. Zamkowa 26—6.

AKUSZERKA

M. Brzezina

masaż leczniczy i elektryzacja. Ul. Grodz-
ka Nr. 27 (Zwierzyńiec).

LOKALE

POKÓJ słoneczny, umeblowany, z osol-
nym wejściem. Ul. J. Jasńskiego 11 m. 8
(wejście z zautka Przejazdowego).

POKÓJ duży z wygodami do wynajęcia

ul. Mostowa 9 m. 5.

POKÓJ suchy, ciepły, jasny do wynajęcia

dla solidnego ul. Wileńskiego 6—21.

Wiadomości radiowe

POWSZECHNA WYSTAWA RADIOWA W BYDGOSZCZY.

Na terenie miasta Bydgosz czy rozpoczęte już zostały pra-
cy przygotowawcze do wiel-
kiej powszechnej wystawy ra-
diowej, która odbędzie się w
blizącym sezonie radiowym w
okresie od 30 października do
14 listopada r. b. Organizato-
rem wystawy bydgoskiej jest
Zarząd miasta ks. Bydgoszczy.

Wystawa ta ma zobrazować
doroczny dorobek przemysłu
radiotechnicznego, jak rów-
nież elektrotechnicznego całego
kraju.

Szereg ciekawych imprez
radiowych, studio publiczne
Polskiego Radia, przedad od
błotników i sortu radiowe-
go z całej Polski — oto wdzię-
czne tło zamierzanej wystawy,
która zapewne odbiśnie się sze-
roko echem nie tylko wśród
mieszkańców ziemi pomo-
skiej, ale zarówno w całym
kraju. Społeczne poclaci pozu-
larne umożliwią mieszkańco-
m całego kraju wygodny i tan-
dostęp do Bydgoszczy, celem
zwiedzenia wystawy radiowej
i zapoznanie się przy okazji
z jednym z ołównych grodów
ziemi pomorskiej.

Dogodne warunki wysta-
we, niewyzyskane jeszcze te-
ry, pod względem radiofonia-
cy, skłonią zapewne cały prze-
mysł radiotechniczny do wzię-
cia udziału w tej tak ciekawie
zapowiadającej się rewii radia
i radiofonii na ziemiach Pomo-
rza.

AUDYCJE Z WYSTAWY RADIOWEJ W OBECNOŚCI ZWIEDZAJĄCYCH.

Dzisiaj zwiedzający Wystawę
„Radio dla miasta i wsi”, w
gmachu Kasyna Garnizonowe-
go będą mogli być w stud-
io radiowym podczas trzech au-
dycji. O godz. 12,25 Koncert
w wykonaniu Orkiestry Wileń-
skiej pod dyktando Wł. Szc-
pańskiego, w programie ulwo-
ry Moniuszki i Głazunowa. O
godz. 18,10 wystąpi przed mi-
krofonem wiolonczelista Ar-
nold Roesler i wykona popu-
larne melodie Valentinięgo,
Müllera, Dawydowa, Albeniza
i Karłowicza.

O godz. 20,55 reportaż z
Wystawy Witolda Sławoniew-
skiego (na wszystkie Rozgło-
nie Polskie).

367 587 625 818 145017 153 73 366
892 975 146046 60 118 254 58 300 87
530 64 72 707 147116 298 463 501
627 805 19 148050 62 137 240 532 688
703 39 975 149170 330 68 440 563 635
150238 433 812 67 97 924 151172 290
352 427 668 891 2 911 95

152590 99 766 813 153042 88 133 64
202 91 367 414 525 602 32 747 51 57
78 924 154277 394 415 64 563 748
155200 85 400 40 67 90 779 840 531
54 80 156089 142 625 836 68 157187
338 67 404 58 651 84 830 970 87 84
158537 638 734 929 56 159029 272
445 64 641 843 156020 154 228 57 430
89 601 54 94 762 96 856 920 81
161095 463 511 89 654 748 816 83 983
162021 282 696 98 789 966 163178 212
36 304 84 449 68 74 20 653 93 799 905
13 14 64 164032 383 453 513 852 94
948 165116 363 567 98 716 900 160661
76 94 110 209 56 65 89 617 42 94
783 954 167040 40 587 784 168089
154 91 433 78 674 745 673 941 169006
80 208 42 70 630 903 88 170046 122
93 860 485 518 31 806 944 170132 126
316 46 420 96 520 70 682 823 67 117
217 27 172179 306 5 741 927 1373045
363 328 601 820 174233 365 422 731
884 94 929 28 89 175103 242 50 382
582 617 62 549 862 78 91 176041 274
306 37 89 96 493 643 769 848 75 89
317 79 177002 39 128 263 381 441 781
178008 811 31 179452 637 41 96 671
180130 60 657 96 98 891 957 69 73
181246 666 847 998 182092 387 73 530
700 25 716 80 807 32 64 183106 396
523 22 715 869 82 91 184855 566 888
979 185362 434 904 20 186094 164 233
317 31 94 680 187024 97 174 66 207
353 562 700 8378 70 189008 52 288
305 2 36 584 877 189052 104 254 394
747 915 84.

III ciągnięcie

Wygrane po 200 zł.

190094 116 433 667 937 66 191048
50 361 407 50 547 972 192635 932 68
193255 606 936 194005 18 163 72 230
99 376 941

IV ciągnięcie

Główne wygrane

139 241 405 526 628 763 868 93
1092 1396 1482 1750 1805 26 90 8010
31 3147 62 3312 34 3406 3958 4407
55 4641 4941 73 83 5459 5884 6208
56 6355 5728 6818 6930 99 7032 93
7351 7569 8508 8615 8869 9015 9126
9297 9686 9757 83 5 9848 10089 219
506 800 11097 336 92 598 12152 65
323 440 470 88 643 92 13599 14077
125 38 228 693 864 970 15013 65 369
772 19028 169 216 518 17408 506 22
41 18303 4 14 420 83 741 896 19154
216 28 306 22 410 571 716 973
20258 409 549 960 80 21523 927
99 22094 143 7 224 91 549 23027 7218
72 824 934 24091 148 314 467 2558
59 781 834 8 26297 317 89 596 616
27640 718 883 28994 29292 414 61
30172 323 87 681 959 31434 671 856
32350 459 581 725 96 33015 60 167
480 734 34720 889 35681 236364 558
877 37187 524 641 801 983 38358 480
941 39778

40045 596 620 48 73 41323 43 59
83 879 96 42227 967 43072 237 723
44067 930 45096 167 77 271 657 700
2 944 46052 79 235 99 432 63 93
664 83 760 47057 89 449 547 632 918
48098 239 777 843 49018 36 495 656
50228 513 619 40 736 939 40 1 51167
200 30 1801 919 51 52005 19 831 842
950 52286 410 720 834 54160 84 299
490 55437 525 88 933 56319 61 687
57242 79 367 58313 402 538 41 98
609 741 59 295 514 656 747
60103 213 310 584 689 61527 901
97 62204 616 98 801 906 63107 416
68 97 899 64066 65422 991 66073 176
294 321 447 71 555 910 67013 506
730 885 97 984 68226 349 561 752
69061 453 62 1611 26 763 806 70381
684 898 7170 238 308 623 863 967
72273 418 837 73154 64 83 334 435
78 513 781 74045 190 378 970 75701
68 825 76197 258 429 735 77102 41

353 456 957 78191 751 79060 146
218 59 312 3 843 992
80577 866 931 81384 418 86 567 82178
260 518 719 828 83196 273 84046 279
308 408 640 63 85233 311 554 723 51
955 86387 516 703 874 918 39 73
78011 121 36 432 754 90 81 69 88042
4 165 588 89289 347 764 90016 246
89 397 673 797 837 91149 58 424 691
771 800 920 49 92181 277 396 742
93506 663 94959 54 96020 103 277
355 468 84 56 97328 80 95 798 94
948 98002 303 402 82 45 957 99130
501 705 69

100021 34 9 97 430 92 782 910 19
101238 44 459 522 791 939 86 102204
25 75 381 471 624 56 949 102988
104329 495 606 683 870 925 105297
731 106071 116 44 201 333 427 597
107204 516 24 790 989 108320 626 9
109217 20 79 420 679 110079 108 224
432 618 990 111363 112089 106 344
113005 34 247 452 94 523 93